Sfântul cuvios Ştefan Savaitul

(13 iulie / 28 octombrie)

Cuviosul Ştefan Savaitul - I se spune „Savaitul” deoarece s-a călugărit din tinereţe în vestita Mănăstire Sfântul Sava din Palestina. Pentru viaţa sa duhovnicească îmbunătăţită a fost învrednicit cu treapta arhieriei. Bunul Dumnezeu l-a învrednicit cu darul tămăduirilor. Astfel, a vindecat prin rugăciune o fecioară stăpânită de diavol; îmblânzea animalele sălbatice şi prin lovirea cu toiagul în piatră a făcut să iasă apă, pentru ca unul din ucenicii lui să-şi potolească setea. A trecut cu pace la Domnul.

Index

În această lună (iulie) ziua a treisprezecea - Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil şi prea cuviosul părintele nostru Ştefan savaitul (Minei) 3
În această lună (octombrie), ziua a douăzeci şi opta - Sfinţii mucenici Terentie, Neonilla şi cei împreună cu dânşii. Şi cuviosul părintele nostru Ştefan Savaitul, făcătorul de canoane (Minei) 22
Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Ştefan Savaitul (13 iulie) 41
Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Ştefan Savaitul, făcătorul de canoane (28 octombrie) 49
Imnografie 57
Vieţile Sfinţilor - Cuviosul Ştefan Savaitul (13 iulie) 58
Sfântul cuvios Ştefan Savaitul - Viaţa 59
Sinaxar - Sfântul cuvios Ștefan Savaitul - 13 iulie 60
Calendar Ortodox - Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil; Sfântul cuvios Ştefan Savaitul 62
Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida din 13 iulie 64
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului Ştefan, savaitul (28 octombrie) 70
Pr. Silviu Cluci - Mănăstirea Sfântului Sava cel sfinţit 71
Marea Lavră a Sfântului Sava din Pustiul Iudeii - galerie foto 74
Icoane 86

În această lună (iulie) ziua a treisprezecea - Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil şi prea cuviosul părintele nostru Ştefan savaitul (Minei)

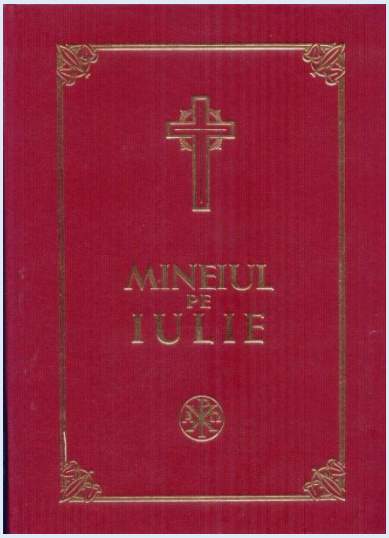

La Vecernie

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., Stihirile pe 6, ale Arhanghelului 3, şi ale cuviosului 3.

Stihirile Arhanghelului, glasul 1:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Gavriil cel mai mare, mintea cea cu chip dumnezeiesc, cea luminoasă şi cerească, priveşte la Lumina cea în trei sori, şi cântă cu cetele cele de sus, dumnezeiasca şi înfricoşata cântare; rugându-se să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Taina cea mare, cea neştiută mai-nainte de îngeri, şi mai-nainte de veci ascunsă, ţie unuia s-a încredinţat Gavriile, şi aceasta uneia celei Curate o ai spus, în Nazaret venind. Cu care roagă-te să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Cela ce pururea eşti plin de lumină, şi faci voia, şi plineşti poruncile Atotţiitorului, mai-marele îngerilor Gavriile prea alesule, mântuieşte pe cei ce te cinstesc pe tine cu dragoste, pururea cerşind, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Alte **Stihiri** ale cuviosului glasul al 8-lea:

Podobie: O, prea slăvită minune! Izvorul vieţii în mormânt se pune, şi scară către Cer mormântul se face; veseleşte-te Ghetsimanì, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioşii, pe Gavriil având începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, Cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Părinte purtătorule de Dumnezeu Ştefane, întărindu-ţi cugetul cu înţelegere dumnezeiască, foarte luminat; şi îndreptând mânia cu bărbăţia, şi pofta cu întregimea minţii, şi toată puterea sufletului cu dreptatea, prea înţelepţeşte ai alcătuit căruţă de bunătăţi prea veselitoare; pe care suindu-te, cu bucurie te-ai înălţat către înălţime.

Părinte grăitorule de Dumnezeu Ştefane cuvioase, luminatu-ţi-ai cugetul cu teologia, punând fericite mânia înainte ca pe un purtător de suliţă împotriva eresurilor celor hulitoare, pentru dorirea desfătării celei de sus. Căreia te-ai învrednicit a te împărtăşi fericite dumnezeiescule, ca unul ce stai înaintea scaunului Împăratului tuturor, şi Atotţiitorului.

Părinte grăitorule de Dumnezeu Ştefane, trudindu-ţi gândul despre toate părţile prin înfrânare, l-ai plecat să alerge în sus către pricina cea dintâi, şi liniştind tulburarea lumii, şi lepădându-te de grijile ei, pururea ai fost amestecat prin curăţia cugetului, cu dorirea cea cu adevărat desăvârşită, cugetătorule de Dumnezeu, cuvioase.

Slavă..., glasul al 6-lea, a lui Vizantie

Bucuraţi-vă împreună cu noi toate căpeteniile cetelor îngereşti, că cel mai-nainte stătător al vostru, şi al nostru folositor, marele Arhistrateg, în ziua de astăzi întru cinstită Biserica lui, cu mărire arătându-se, o sfinţeşte. Pentru aceasta după datorie cântându-i lui, să strigăm: Acoperă-ne pe noi cu acoperământul aripilor tale, mai-mare Gavriile Arhanghele.

Şi acum..., a Născătoarei

Nimenea din cei ce aleargă la tine, nu iese ruşinat de la tine, Fecioară prea curată Născătoare de Dumnezeu, ci cere dar, şi primeşte dăruirea spre folosul cererii.

A Crucii, a Născătoarei

Preacurata dacă Te-a văzut pe Cruce spânzurând, plângând a strigat ca o Maică: Fiul meu şi Dumnezeu, prea dulcele meu Fiu, cum suferi patimi de ocară.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Mintea cea mai-nainte de veci, a doua lumină te-a aşezat pe tine Gavriile, care cu împărtăşiri dumnezeieşti luminezi lumea, şi ne descoperi nouă cea din veac dumnezeiască şi cu adevărat mare taină, pe Cel ce s-a întrupat în pântece fecioresc, care a fost fără de trup, şi s-a făcut om, ca să mântuiască pe om.

Stih: Cela ce faci pe îngerii Tăi duhuri, şi slugile Tale pară de foc.

Înaintea scaunului Dumnezeirii celei în trei luminătoare stând, şi din destul fiind strălucit cu dumnezeieştile străluciri, cele ce ies neîncetat de acolo, pe cei ce dănţuiesc pe pământ cu bucurie, şi te laudă pe tine, de negura patimilor mântuieşte-i, şi cu luminare îi străluceşte, Gavriile mai-marele voievod, rugătorule pentru sufletele noastre.

Stih: Binecuvântează suflete al meu pe Domnul, Doamne Dumnezeul meu măritu-te-ai foarte.

Sfărâmă întărâtările celor din Agar, care asupra turmei tale adesea năvălesc, potoleşte despărţirile Bisericii, alină viforul ispitelor celor fără măsură. Izbăveşte de nevoi şi de primejdii, pe cei ce cu dragoste te cinstesc pe tine, şi sub acoperământul tău aleargă, Gavriile, mai-marele voievod, rugătorule pentru sufletele noastre.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 8-lea, a lui Ioan monahul

Ca cela ce eşti mai mare cetelor şi apărător, şi îngerilor povăţuitor, şi mai-mare voievod, din toată nevoia şi necazul, din boli şi din cumplite păcate mântuieşte, pe cei ce te laudă cu tot adevărul, şi te roagă pe tine slăvite, ca cel ce fără materie fiind cu adevărat, vezi pe cel fără materie, şi cu lumina cea neapropiată a slavei Stă-pânului eşti strălucit. Că Acela cu iubire de oameni trup pentru noi din Fecioară a luat, vrând să mântuiască pe om.

Troparul, glasul al 4-lea: Mai mare voievodule al oştilor cereşti, rugămu-te pe tine noi nevrednicii, ca prin rugăciunile tale să ne acoperi pe noi cu acoperământul aripilor slavei tale celei netrupeşti, păzindu-ne pe noi cei ce cădem cu dinadinsul şi strigăm: Mântuieşte-ne din nevoi Gavriile, ca un mai mare peste cetele puterilor celor de sus.

Vezi: Iar slujba Sfintei Golinduh s-a aşezat să se cânte întru această seară la Pavecerniţă.

La Utrenie

Canoanele - Unul din Octoih cu Irmosul pe 4, şi al Arhanghelului pe 6, şi al Cuviosului pe 4.

Canonul Arhanghelului

facere a lui Iosif

Cântarea 1-a, glasul ul 4-lea

Irmos: Deschide-voi gura mea, şi se va umplea de Duh, şi cuvânt voi răspunde Împărătesei Maicii, şi mă voi arăta luminat prăznuind, şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Ca unul ce prin împărtăşirile cele fără de materie ale luminii celei desăvârşite eşti lumină dumnezeiască, şi fără materie, rogu-te Arhanghele, să mi se lumineze gândul meu prin rugăciunile tale, ca să te laud.

Astăzi să adunăm cete dumnezeieşti, cu bucurie cinstind pe cel mai mare al minţilor celor fără de trup, care a vestit bucuria cea negrăită, ce a venit în lume pentru bunătatea Sa.

Noi, cei ce dorim de tine Gavriile, având-te pe tine părtinitor prea mare, şi către Dumnezeu ajutor, şi zid şi întărire, ne mântuim de primejdii, şi de stricăciunea şarpelui, lăudându-te.

A Născătoarei

Dacă te-a văzut Gavriil pe tine Stăpână curată, ceea ce eşti fără prihană, luminat a strigat către tine: Bucură-te, ceea ce eşti neispitită de nuntă, mântuirea oamenilor, lauda şi cuvântarea cea cinstită a îngerilor.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea 1, glasul al 2-lea

Irmos: Întru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon puterea cea într-armată, iar întrupându-Se Cuvântul, a pierdut păcatul cel rău, Domnul cel prea slăvit, căci cu slavă S-a prea mărit.

Aducându-ţi datoria învăţăturii tale prea fericite, ne plătim datoria, împletindu-ţi cunună de laude, iar tu prea fericite primind cu blândeţe, dă-mi mie darul Duhului cu rugăciunile tale.

Pornirea patimilor celor pierzătoare o ai veştejit părinte, ca unul ce ai avut cu-noştinţă cugetătoare de Dumnezeu, că ai fost milosârd, bine-primitor, şi blând, şi cinstit, fiind încununat cu cuvântul înţelepciunii şi al cunoştinţei Ştefane.

Slavă...

Sfinţit te-ai împodobit pe tine părinte, prin cunoştinţă şi prin lucrare de faptă şi prin daruri, grăitorule de Dumnezeu Ştefane, fiind împodobit cu graiul cel dumnezeiesc şi cu darul, şi de nădejdea ce ai avut, nu te-ai lipsit prea fericite.

Şi acum..., a Născătoarei

Arătatu-te-ai cu adevărat mai aleasă decât toate zidirile cele văzute şi cele nevă-zute, Preacurată, că ai născut pe Ziditorul, precum bine a voit să se întrupeze în pântecele tău. Căruia cu îndrăzneală te roagă, să se mântuiască sufletele noastre.

Canonul Arhanghelului

Cântarea a 3-a

Irmos: Pe ai tăi cântăreţi Născătoare de Dumnezeu; ceea ce eşti izvor viu şi în-destulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească întăreşte-i şi întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor slavei învredniceşte-i.

Cu împărtăşirea luminii celei prea fără materie ca cel ce eşti fără materie cu adevărat Gavriile, mai presus de materie fiind luminat, lumină a doua te-ai văzut, pe oamenii cei materialnici, care te laudă pe tine, totdeauna luminându-i.

De mai mare laudă te-ai învrednicit, mare taină nouă descoperindu-ne, cela ce eşti mai mare între îngeri; prin care ne-am ridicat de pe pământ la înălţimea cea mai mare, cei ce mult te cinstim pe tine.

Arată-te din Cer tuturor, celor ce cu dragoste te căutăm pe tine pururea, şi alină viforul cel pornit asupra noastră, al ispitelor şi al necazurilor, o Gavriile mai-mare voievodule.

A Născătoarei

Descoperindu-ţi ţie odinioară Gavriil taina cea ascunsă de demult, Fecioară, a strigat: Bucură-te, cămara lui Dumnezeu, întru care sălăşluindu-se, pe toţi oamenii i-a îndumnezeit, ca un Îndurat.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea a 3-a

Irmos: Înflorit-a pustiul...

Strălucit-a viaţa ta în lume ca soarele cel cu totul luminos, purtătorule de Dumnezeu, Ştefane, şi a luminat, pe cei ce cu credinţă şi cu dragoste se ţin de tine.

Cu învăţăturile tale cuvioase se luminează marginile pământului, că ai strălucit ca un luminător în Biserica lui Hristos, întru care s-a întărit inima ta, purtătorule de Dumnezeu.

Slavă...

Păzitu-ţi-ai sufletul nerobit de patimi, şi de dezmierdările trupului, cinstite purtătorule de Dumnezeu Ştefane. Pentru aceea acum te lăudăm după vrednicie.

Şi acum..., a Născătoarei

Arătatu-te-ai cu curăţie, strălucind ca crinul în mijlocul spinilor cu strălucirea fecioriei tale Stăpână, Născătoare de Dumnezeu prea cinstită.

Irmosul: Înflorit-a pustiul ca crinul Doamne, biserica păgânilor cea stearpă prin venirea Ta, întru care s-a întărit inima mea.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Cercând adâncimea înţelepciunii Ştefane, te-ai învrednicit, a o câştiga după bună, plăcere, şi prin dureri ai dobândit, piatra cea de mult preţ a înţelepciunii prea fericite.

Sedealna, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Marele Gavriil arătându-se voievod îngerilor, pururea cântă cu dânşii cântarea cea dumnezeiască a Treimii, bucurându-se. Pentru aceasta să-l lăudăm toţi întru credinţă cu glas mare, cu cântare slăvind pe dumnezeiescul Arhanghel.

Slavă..., Sedealna cuviosului, glas şi Podobie asemenea,

Sângele tău înţelepte, cu taină a strigat de pe pământ către Dumnezeu, ca al lui Abel, de Dumnezeu înţelepţite; că luminat ai propovăduit pe Treimea cea nezidită. Pentru aceasta cuvioase, ca un păstor strălucind, ai gonit pe lupii eresului cu praştia Duhului.

Şi acum..., a Născătoarei

Ceea ce nu ştii de Mire curată de Dumnezeu Născătoare Fecioară, ceea ce eşti folositoarea creştinilor şi acoperământul, mântuieşte de primejdii şi de necazuri, şi de asuprelile cele rele, pe toţi cei ce au nădejdile întru tine curată, şi mântuieşte sufletele noastre cu dumnezeieştile tale rugăciuni.

Canonul Arhanghelului

Cântarea a 4-a

Irmos: Dumnezeiescul sfat cel neurmat, al Celui Preaînalt, al întrupării Tale celei din Fecioară, proorocul Avacum înţelegându-l a strigat: Slavă Hristoase puterii Tale.

Stătut-ai odinioară Gavriile după vrednicie minunate, prin împărtăşirile dumnezeieştii stăpânii luminând pe proorocul Daniil, punându-i lui prin Duhul arătarea celor nevăzute.

Cu guri de tină te lăudăm cu bucurie pe tine, cela ce eşti cu firea de foc; scoate-ne pe noi totdeauna din focul cel ce arde, cu dumnezeieştile tale mijlociri Gavriile.

În haină dumnezeiască mai mult decât soarele strălucită cu slavă negrăită fiind îmbrăcat, mai mare voievodule al slujitorilor, stai înaintea Împăratului Ceresc, veselindu-te.

A Născătoarei

Cunoscându-te pe tine Gavriil, că eşti cu totul curăţită de Duhul, arătat a strigat către tine Preacurată: Bucură-te, mântuirea blestemului, şi înnoirea strămoşilor.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea a 4-a

Irmos: Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu Însuţi, Domnul, Te-ai Întrupat şi m-ai mântuit pe mine, tot omul. Pentru aceasta, cântăm Tie: Slavă puterii Tale, Doamne.

Tu, Ştefane te-ai făcut cunună sihaştrilor, fiind împodobit cu bunătatea ca cu o piatră de mult preţ, căci te-ai arătat podoabă cu adevărat de Dumnezeu dăruită, fericite.

Înţelepciunea cea dumnezeiască o ai cinstit purtătorule de Dumnezeu, pentru aceea te-a luminat ea pe tine cu cununile darurilor, pricinuindu-ţi ţie slava cea veşnică, părinte cinstite.

Slavă...

Cunună neveştejită ţi-a împletit ţie Stăpânul, ca unul ce este drept, făcându-ţi răsplătire pentru bunătate, prea fericite, că tu te-ai făcut ucenic curat slavei cugetătorului de Dumnezeu.

Şi acum..., a Născătoarei

Eva mi-a adus mie roada omorârii, iar tu prea curată născând Viaţa cea ipostatnică, iarăşi m-ai înviat. Pentru aceea strig către tine: Bucură-te, pururea Fecioară.

Canonul Arhanghelului

Cântarea a 5-a

Irmos: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască slava ta; că tu Fecioară neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeul cel peste toate, şi ai născut Fiu pe Cel fără de ani, tuturor celor ce te laudă pe tine pace dăruindu-le.

Cu împărtăşirea minţii celei dintâi fiind luminat, a doua lumină te-ai văzut, strigând împreună cu cetele îngereşti cele nenumărate: Sfânt este Tatăl atotfăcătorul, Fiul cel împreună fără de început, şi Duhul cel de pe un scaun.

Chipul tău este de foc, frumuseţea prea luminată, de care se minunează tot gândul; slava îţi este mare, Gavriile prea mărite, mai marele dumnezeieştilor îngeri, podoaba tuturor celor ce te laudă pe tine cu credinţă.

Dumnezeiescul Zaharia dacă te-a văzut pe tine odinioară, stând împreună în vremea cădirii, a rămas mut; că n-a crezut vestirii tale, celei înfricoşate, pe care i-ai spus-o Gavriile mai mare voievodule.

A Născătoarei

Biserică de sfinţenie fiind, ceea ce eşti cu totul fără prihană, prin glasul lui Gavriil Arhanghelul, ai născut pe Cela ce se odihneşte întru sfinţi, pe Dumnezeu cel Prea-Sfânt, care pe toţi sfinţeşte, şi din nevoi îi scoate.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea a 5-a

Irmos: Mijlocitor Te-ai făcut lui Dumnezeu şi oamenilor, Hristoase Dumnezeule. Că prin Tine, Stăpâne, am aflat izbăvirea din noaptea necunoştinţei către Părintele Tău, începătorul luminii.

Cu dragostea nepătimirii ai stins pornirea patimilor, de Dumnezeu purtătorule Ştefane; şi ţi-ai luminat starea sufletului prin priviri şi prin fapte părinte.

Cu minte curată ai citit Scripturile Duhului grăitorule de Dumnezeu Ştefane, şi ai adunat dumnezeiasca avuţie a privirii şi a faptei, cuvioase părinte.

Slavă...

Cercând a afla adâncimea înţelepciunii, ai luat Ştefane cât a fost spre întrebuinţare, şi prin osteneli ai primit mărgăritarul cunoştinţei cel de mult preţ.

Şi acum..., a Născătoarei

Prea curată Născătoare de Dumnezeu, iată precum a zis Isaia mai-nainte, ai primit în pântece mai presus de cuvânt pe Hristos Dumnezeu, şi mai presus de fire l-ai născut pe El, Născătoare de Dumnezeu.

Canonul Arhanghelului

Cântarea a 6-a

Irmos: Cugetătorilor de Dumnezeu, săvârşind acest praznic dumnezeiesc, şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să plesnim cu mâinile slăvind pe Hristos, cel ce s-a născut dintru dânsa.

Limbile pământeşti nu pot să te cinstească pe tine mintea cea luminoasă şi cerească, care eşti strălucit prea luminos cu dumnezeieşti străluciri, mai presus de minte negrăit.

Cela ce eşti raze de soare mult-luminoase, mai marele voievod al slugilor celor de foc, cu rugăciunile tale către Stăpânul cele de lumină purtătoare, pe cântăreţii tăi din întunericul patimilor scoate-i.

Sfaturile păgânilor risipeşte-le, credinţa ortodoxă întăreşte-o, aşează împerecherile Bisericii, Arhanghele, cu rugăciunile tale cele către Făcătorul a toate.

A Născătoarei

Cuvintelor lui Gavriil celor dumnezeieşti ascultătoare ai fost Curată, şi pe Cuvântul cel prea fără de început l-ai născut cu trup, care a mântuit lumea de necuvântare.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea a 6-a

Irmos: În adâncul greşelilor...

Arătatu-te-ai luminător lumii prea luminat, părinte Ştefane, luminând cu luminile cuvântului, pe cei ce aleargă la tine cu credinţă şi cu dragoste.

Fericit ţi-ai petrecut viaţa, că închizându-ţi simţirile, ai ieşit afară din tulburarea lumii, şi ai vorbit cu Dumnezeu, Ştefane.

Slavă...

Foarte frumoasă, foarte bună este cununa, cu care acum te-a încununat Domnul tău, înălţându-te cu bunătăţile, şi împărăţind patimile, prea alesule.

Şi acum..., a Născătoarei

Mai presus de fire ai născut Fecioară, şi în veac petreci Fecioară, arătând semnele Dumnezeirii celei adevărate ale Fiului şi Dumnezeului tău.

Irmosul: Întru adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat, din stricăciune Dumnezeule scoate-mă.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Tu fiind mai-mare peste slujitorii cei fără de trupuri ţie unuia s-a încredinţat înfricoşată taina cea rânduită mai-nainte de veci, Gavriile prea slăvite, naşterea

adică cea negrăită a Sfintei Fecioare, către care ai strigat: Bucură-te, ceea ce eşti plină de dar. Pentru aceasta după datorie credincioşii cu veselie pururea te fericim.

Sinaxar

În această lună, în ziua a treisprezecea, soborul Arhanghelului Gavriil

Stih: Pe voievodul Gavriil se cuvine cu cântări a-l lăuda.
Pentru că a vestit Maicii Cuvântului bucuria,
În a treisprezecea zi împreună ne-a adunat.
Gavriil cel ce Fecioarei, bucură-te a cântat.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru, Ştefan Savaitul

Stih: Ştefan şi de spini, şi de cursă, şi de îngheţările din viaţă a scăpat,
Şi apunând de pe pământ, în grădinile Edenului a intrat.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei mucenițe Golinduh, ce s-a numit pe urmă Maria

Stih: Corturile mucenicei Golinduh în Eden se află alcătuite,
Iar corturile tale, după Valaam ca izvoarele umbrite.

Aceasta a fost din Persia, şi locuia cu un bărbat ce era mai-mare peste fermecători, pe vremea lui Hosroiu împăratul perşilor, şi a lui Mavrichie împăratul Romanilor.

Care făcându-se în vedenie a văzut pe îngerul lui Dumnezeu, care i-a arătat ei un loc întunecat şi plin de foc, întru care a văzut pe strămoşii ei care au fost închinători de idoli. Mai arătându-i încă şi alt loc luminos, întru care se veseleau şi dănţuiau aceia care slujise lui Hristos. Deci voind şi ea ca să intre în locul acel plin de lumină, s-a oprit de către îngerul cel ce se arăta, care i-a zis cum că în locul acela necredincioşii nu pot să intre. Deci îndată după vedenia aceea, venindu-şi întru sine fericita, a crezut în Hristos şi s-a botezat, numindu-se Maria.

Deci pentru pricina aceasta s-a osândit atât de către bărbatul său, cât şi de către împăratul. Şi se trimise la cetăţuia Litei şi trăind optsprezece ani într-acea închisoare şi nevrând a se supune poruncii, a fost aruncată într-o groapă, în care locuia un balaur mare, şi făcând acolo 4 luni, îl îmblânzi în aşa chip, încât se culca şi se odihnea deasupra lui. Luat-a şi dar de la Dumnezeu să nu mai gândească de foame.

De aceea scoţându-o de acolo, a fost dată pe seama feciorului lui Hosroiu, ca să o cerceteze, şi a fost bătută cu toiege, de-i sparseră sânii, şi băgându-o cu capul într-un sac plin de funingine de la un cuptor cu foc, şi legându-l tare, fu aruncată într-un loc osebit, şi fiind păzită fără nici o vătămare; o a dat la o casă de curvie, şi mergând mulţi neastâmpăraţi acolo, nu o aflau, că o prea mărită oarecare vedenie, o ascundea. De aceea trăgându-o ca să-i facă moarte, fu mântuită de înger.

Iar ei părându-i rău că nu pătimii, stătu îngerul asupra ei cu sabia în mână, şi o lovi peste grumazi; şi i se păru că o taie, şi cum că a dat sânge din tăietură, din care i s-a cruntat hainele ce purta, care făcea multe tămăduiri.

Iar sfânta mergând la Ierusalim şi închinându-se la sfintele locuri, şi cunoscând de la Dumnezeu osebirea credinţei Bisericii ortodoxe, şi a celorlalte eresuri şi mergând în Constantinopol şi intrând într-un mormânt mic, a lăsat aceste putrede şi trecătoare şi s-a mutat către Dumnezeu.

Tot în această zi, cuvioasa Sara, care cu pace s-a săvârşit

Stih: Primeşte pe noua Sara sânurile deschizând.
O, Avraame bărbat al Sarei, celei vechi fiind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Canonul Arhanghelului

Cântarea a 7-a

Irmos: N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci groaza focului bărbăteşte călcându-o, se bucurau cântând: Prea lăudate Domnul părinţilor şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Naşterea lui Ioan slăvite o ai vestit oarecând Zahariei înlăuntrul dumnezeieştii biserici, stând el şi cântând Mântuitorului tuturor: Prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Prea slăvită bună cuviinţa Bisericii tale Gavriile, prea luminat sfinţeşte sufletele credincioşilor, şi le porunceşte să strige cu mare glas: Prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Luminat fiind cu taină mai mare voievodule, cu împărtăşirea Luminii celei dintâi, a doua lumină cu adevărat te-ai văzut, luminând totdeauna pe cei ce cântă: Prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

A Născătoarei

Trimis a fost Gavriil mai-marele voievod, să-ţi vestească ţie bucurie, Fecioară Maică curată, prin care întristarea a încetat, blestemul cu adevărat s-a făcut neroditor, şi binecuvântare a înflorit credincioşilor în veci.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea a 7-a

Irmos: Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui păgân, înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos, cel ce bine este cuvântat şi Preaslăvit, a întins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului.

Cuvintele dogmelor tale cuvioase, luminându-se de darul Duhului, dau miros; că cinstind o Dumnezeire în trei feţe, şi luând întruparea Cuvântului, ne umpli pe noi de miros bun, prea fericite.

Viaţa potrivindu-se cu cuvântul tău părinte, îndoite cununi ţi-a pricinuit ţie prea fericite, că te-ai făcut organ înţelepciunii părinte prea cinstite, strigând Ziditorului tău: Bine eşti cuvântat, şi prea proslăvit.

Slavă...

Cu minte curată, şi cu strălucirea cugetului, şi cu curăţia trupului, şi cu cinstită feciorie ţi-ai petrecut viaţa, cugetătorule de Dumnezeu, arătându-te prinos prea ales Văzătorului a toate, şi Atotţiitorului.

Şi acum..., a Născătoarei

Îndreptând viaţa mea povăţuieşte-o către limanul tău cel cu totul liniştit Preacinstită, ceea ce ai născut pe Dumnezeu izvorul bunătăţilor, care dă tuturor credincioşilor îndestularea bunătăţii.

Canonul Arhanghelului

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum lucrată, pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu sfinţite cuvinte de sfinţenie poporul cel sfinţit pe tine te laudă veselindu-se; că tu Arhanghele pe Cuvântul cel a toate pricinuitor, care a luat trup ca şi al nostru, l-ai vestit Fecioarei, celei ce este dintre noi, mai presus de gând şi de cuvânt. Pentru aceasta pe tine te cinstim întru toţi vecii.

De mintea cea mare şi dintâi fără materie lipindu-te Arhanghele, cu gura ta cea de foc cânţi dulce cântare înfricoşată, care cântă cetele tuturor îngerilor strigând: Pe Domnul lăudaţi-L lucrurile, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu veselie săvârşind pururea călătoriile cele dumnezeieşti, treci toate cele cereşti şi cele pământeşti, împlinind pururea sfinţitele voiri ale lui Hristos Dumnezeului a toate, Gavriile mai-întâiule stătătorule al îngerilor, cela ce eşti lauda celora ce cu credinţă pururea te slăvesc.

Cu trupul după ipostas, Cuvântul a se amesteca cu oamenii vrând, te-a avut pe tine mai-nainte mergând, şi mai-nainte gătindu-o lui sfinţită cămară, o sfinţite Gavriile strigând: Pe Domnul lăudaţi, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

A Născătoarei

Ca pe un scaun împărătesc înfrumuseţat, ca pe ceea ce este mai presus decât toate făpturile, ca pe ceea ce una a înfiinţat, care a îndumnezeit pe oameni cu mai bună unirea naşterii celei negrăite şi străine, pe Fecioara cea binecuvântată să o lăudăm.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuptorul cel cu foc...

Cunună frumoasă a pus pe creştetul tău Hristos Dătătorul de viaţă, Ştefane, cela ce porţi nume de cunună, pentru sudorile şi pentru ostenelile tale cele nenumărate, care bucurându-te te-ai nevoit, fiind înfierbântat de dragostea Lui.

Trecând peste toată simţirea prea fericite, te-ai unit cu mintea cea dintâi, prin curăţia sufletului, şi prin cinstită vieţuire, purtătorule de cunună Ştefane, strigând: Prea înălţaţi toate lucrurile pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Cu dragoste prea mare urmând viaţa cea dumnezeiască a purtătorului de Dumnezeu Savei, prea fericite Ştefane, ai râvnit cinstea vieţuirii lui, prea lăudate; căci cu adevărat te-ai făcut pildă aceluia prea aleasă.

Şi acum..., a Născătoarei

Mintea cea nepătimitoare în pântecele tău s-a unit cu mintea cea omenească, şi cu grosimea trupului, s-a făcut sub vreme Cel mai presus de vreme. Pentru aceasta cu credinţă şi cu dragoste te slăvim Născătoare de Dumnezeu prea curată.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Domnul întru toţi vecii.

Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon, lucrările şi-a despărţit cu dumnezeiasca poruncă, pe haldei arzând. Şi a răcorit pe credincioşii care cântau: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Canonul Arhanghelului

Cântarea a 9-a

Irmos: Tot neamul pământesc, să sălteze cu Duhul fiind luminat, şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfinţita prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, şi să strige: Bucură-te, prea fericită, Născătoare de Dumnezeu, curată pururea Fecioară.

Stai cu frică înaintea scaunului darului slujind, şi strălucit fiind cu vărsările de lumină cele mai presus de gând, şi cu sfinţenie îndumnezeit, şi lumină fiind văzut, şi luminând cu mijlocirile tale, pe cei ce te cinstesc cu credinţă, sfinţite Gavriile Arhistrategule.

Ca un Cer cu stele împodobit te vezi cu dumnezeieşti străluciri, şi ca un voievod în mâini ţii sceptrul prea luminat, şi străbaţi tot pământul, voia Stăpânului totdeauna făcând, şi din nevoi pe cei credincioşi scoţând.

Aşează furtuna cea cumplită a barbarilor, care totdeauna se ridică asupra robilor tăi. Încetează dezbinările Bisericii. Dă celor ce te laudă pe tine mântuire de greşeli. Dăruieşte împăraţilor biruinţă Gavriile, cu folosinţa ta cea fierbinte.

Prea bună însoţire şi prea slăvită, Mihaile şi Gavriile, stând înaintea scaunului dumnezeieştii slave, cereţi tuturor iertare de păcate, şi mântuire de nevoi ca nişte folositori, şi ca cei ce urmaţi bunătăţii Stăpânului întru toate.

A Născătoarei

Lumina strălucirii naşterii tale a luminat toată partea cea de sub soare, şi pe mai-marele întunericului l-a pierdut, de Dumnezeu Născătoare prea curată, lauda îngerilor şi mântuirea tuturor oamenilor, celor ce te laudă pe tine cu neîncetate glasuri.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea a 9-a

Irmos: Fiul Părintelui Celui fără de...

Prea cinstite Ştefane, curat îndulcindu-te acum, şi dobândind desfătarea cea mai presus de gând, unde cetele sfinţilor dănţuiesc împrejurul lui Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc acum, trage-i către tine, cu mijlocirea ta, fericite.

Mutatu-te-ai veselindu-te către săvârşirea doririlor, către însăşi arătată fericire, către frumuseţea cea prea aleasă, către viaţa cea cu adevărat nesfârşită, către lumina cea neînserată, purtătorule de Dumnezeu, părinte Ştefane.

Slavă...

Fiind dat lui Dumnezeu din vârstă mică, ca soarele ai strălucit întru adunarea sihaştrilor, răspândind bunătăţile vieţuirii tale ca nişte raze, prea dulce Ştefane, purtătorule de Dumnezeu, părinte cuvioase.

Şi acum..., a Născătoarei

Toţi proorocii cunoscând de departe cu ochi prooroceşti au glăsuit mai-nainte, că vei să fii Maică Făcătorului a toate şi Stăpânului tuturor. Pentru aceea prea lăudată, te propovăduim, Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul: Fiul Părintelui Celui fără de început, Dumnezeu şi Domnul, întrupându-Se din Fecioară S-a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate şi să adune cele risipite. Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu cea prea lăudată o slăvim.

Luminânda

Podobie: Femei auziţi glas...

Luminându-te negrăit de strălucirile cele dumnezeieşti ale Treimii, celei mai presus de lumină, străbaţi toată lumea ca fulgerul Arhanghele, plinind dumnezeiasca poruncă, Gavriile, cela ce eşti în chipul fulgerului, apărând şi păzind, şi acoperind pe cei ce luminat te laudă pe tine.

A Născătoarei

Pentru neoprirea cea de demult, vai mie ticălosul, m-am golit de chipul cel mai bun, cu care am fost împărtăşit prin lucrarea cea dumnezeiască, iar Tu Hristoase ca un Milostiv, împărtăşindu-te mie negrăit, ai luat din partea cea mai proastă, înnoindu-mă pe mine, din sângiurile cele fecioreşti, Cuvinte.

La Laude

Stihirile pe 4, glasul 1:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Gavriile Arhanghele al lui Dumnezeu, mai mare voievod dumnezeiesc, şi slugă te-ai arătat, şi cu strălucirile şi razele Lui luminându-te, fără mijlocire după împărtăşire a doua lumină te-ai făcut, şi luminezi împrejurul pământului, strălucind cu podoaba slavei Lui. (de două ori)

Gavriile mai-marele îngerilor, lauda ta este slăvită, şi puterea minunată, harul dumnezeiesc, şi faţa cuvioasă, chipul tău de foc, dregătoria ta înaltă şi prea cinstită, strălucirea fără materie; voinţa nemişcată spre rău, ci îngăduind spre lucrul cel mai bun.

Gavriile mai-marele cetelor, mai întâi vestitorule al bucuriei celei de taină, credincerul cel slăvit al Maicii lui Dumnezeu, cu care roagă-te Făcătorului tuturor, să mântuiască de nevoi şi de necazuri, pe cei ce te cinstesc pe tine şi primesc cu credinţă dumnezeieştile tale bunevestiri, totdeauna.

Slavă..., glasul al 5-lea

Unde umbrează darul tău Arhanghele, de acolo se goneşte puterea diavolului, că nu suferă să vadă lumina ta, luceafărul cel ce a căzut. Pentru aceasta te rugăm, săgeţile lui cele purtătoare de foc, cele pornite asupra noastră, stinge-le cu mijlocirea ta, mântuindu-ne pe noi de smintelile lui, vrednicule de laudă Gavriile Arhanghele.

Şi acum..., a Născătoarei

Ţie ne rugăm, ca unei Maici a lui Dumnezeu binecuvântată, roagă-te ca să se mântuiască sufletele noastre.

Stihoavna din Octoih. Slava aceasta de la Laude, glasul al 5-lea. Şi cealaltă slujbă a Utreniei.

În această lună (octombrie), ziua a douăzeci şi opta - Sfinţii mucenici Terentie, Neonilla şi cei împreună cu dânşii. Şi cuviosul părintele nostru Ştefan Savaitul, făcătorul de canoane (Minei)

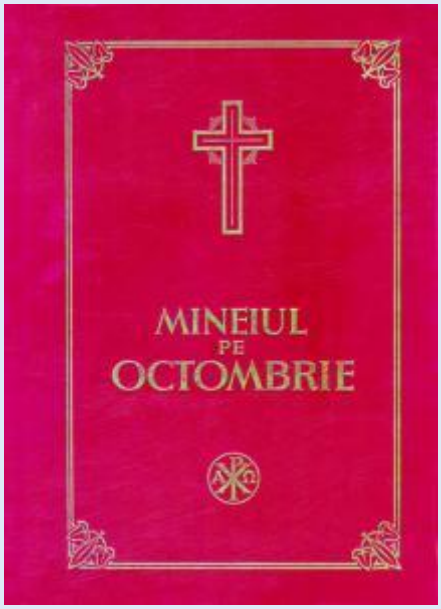

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., Stihirile pe 6; trei ale mucenicilor şi trei ale cuviosului.

Stihirile mucenicilor, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Multe feluri de munci răbdând bărbăteşte aţi surpat trufia vrăjmaşilor, fericiţilor mărturisind înaintea tiranilor, pe Cel ce S-a arătat pentru noi întrupat şi a răbdat patimile cele prea curate de bunăvoie şi a izvorât lumii luminare şi nepătimire.

Împreună cu Terentie, a strălucit Neonilla cea mărită, Nita şi Sarvil minunaţii, Fota şi Ierax, dimpreună pătimind după lege, şi stingând focul muncilor cu dumnezeiască roua Duhului, făcându-se turnuri ale credinţei şi jertfe bine primite şi prinoase prea curate.

Ca un soare prea luminos Terentie, împreunându-te cu luna Neonilla, ai născut ceata numărului cea de stele înşeptită; care s-au roşit cu sângele muceniciei, şi varsă strălucirile luminii, sălăşluindu-se în odihna cea neînserată; unde dănţuiesc cu veselie cetele tuturor pătimitorilor.

Alte **Stihiri** ale prea cuviosului, glasul al 8-lea:

Podobie: O, prea slăvită minune! Izvorul vieţii în mormânt se pune, şi scară către Cer mormântul se face; veseleşte-te Ghetsimanì, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioşii, pe Gavriil având începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Părinte purtătorule de Dumnezeu Ştefane, întărindu-ţi gândul luminat cu dumnezeiască minte, ai îndreptat prin bunătate mânia cu bărbăţie şi pofta prin curăţie, şi toată puterea sufletului cu dreptatea, făcându-ţi căruţă veselitoare de bunătăţi; în care punându-te cu bucurie, te-ai suit întru înălţime cuvioase!

Părinte de Dumnezeu grăitorule Ştefane! Luminatu-ţi-ai gândul cu teologia, cuvioase, punând mânia ca pe un arc încordat împotriva hulitoarelor eresuri,, fericite; pentru dorirea desfătării celei de sus, căreia te-ai învrednicit a te împărtăşi; minunat stând înaintea Scaunului Împăratului tuturor, şi Atotţiitorului.

Părinte de Dumnezeu grăitorule Ştefane! Prin înfrânare îngrădindu-ţi mintea, o ai făcut a se înălţa către pricina cea dintâi, şi liniştind tulburarea patimilor şi lepădându-te de certe, cu curăţia minţii, te-ai amestecat prea înţelepte după adevăr cu dorirea cea desăvârşită, cuvioase de Dumnezeu gânditorule!

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei

Miluieşte-mă ceea ce eşti fără prihană; mântuieşte-mă, ceea ce ai născut pe Mântuitorul Hristos negrăit; că numai pe tine te am părtinitoare şi zid nebiruit, acoperământ şi veselie şi sufletului meu dumnezeiască mângâiere. Mântuieşte-mă de viermele cel neadormit, şi de focul cel veşnic, Maica lui Hristos Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei

Fecioara şi Maica Ta, văzându-Te pe Tine Iisuse pironit pe Cruce, şi primind patimile de bunăvoie Stăpâne, striga: Fiul meu cel prea dulce, cum suferi răni fără dreptate Doctorule, Cel ce ai tămăduit neputinţa oamenilor, şi ai scăpat pe toţi din stricăciune cu milostivirea Ta.

Troparul mucenicilor, glasul al 4-lea: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Slavă..., al cuviosului, glasul al 8-lea

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învăţătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu şi al curăţiei şi luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată Ştefane, înţelepte, cu învăţăturile tale pe toţi i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., al Născătoarei

La Utrenie

Canoanele din Octoih, unul cu Irmosul pe 6, şi ale sfinţilor două pe 8:

Canonul mucenicilor

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duh, şi cuvânt voi răspunde împărătesei Maicii, şi mă voi arăta luminat prăznuind, şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Fiind eu înviforat de adâncul păcatelor, Iubitorule de oameni, numai către luciul milostivirii Tale întind ochiul inimii mele, îndreptează-mă şi mă mântuieşte, cu rugăciunile purtătorilor de chinuri.

Soarele cel neapus v-a arătat stele, spre întărirea Bisericii Sale, luminând plinirea ei, cu strălucirea nevoinţelor voastre, prea lăudaţilor mucenici.

Stâlpi credinţei, întărire Bisericii s-au făcut Terentie şi Nita, Sarvil şi Teodul, Ierax, Neonilla şi Vil minunaţii, Evnichi şi Fota.

A Născătoarei

Pricinuitoare de bucurie te-ai arătat nouă, cea cu totul fără prihană, ca una ce ai primit plinirea a toată Dumnezeirea. Pentru aceasta toţi împreună cu îngerul strigăm ţie: Bucură-te, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită!

Alt Canon, al cuviosului Ştefan Savaitul

Cântarea 1-a, glasul al 2-lea

Irmos: Întru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon puterea cea întrarmată, iar întrupându-Se Cuvântul, a pierdut păcatul cel rău, Domnul cel Preaslăvit, căci cu Slavă S-a prea mărit.

Ţie, prea fericite aducând mulţumire pentru învăţătura ta, ne plinim datoria Ştefane, împletindu-ţi lauda; iar tu primind aceasta cu blândeţe, prea fericite, dă-mi prin rugăciunile tale darul Duhului.

Pornirea patimilor celor de pierzare o ai veştejit Părinte, prin cuget gânditor de Dumnezeu; că ai fost blând, bine primitor, lin şi smerit, fiind încununat cu cuvântul înţelepciunii, şi al ştiinţei Ştefane.

Slavă...,

Cu sfinţenie te-ai împodobit pe tine însu-ţi părinte, prin cunoştinţă, şi prin darul lucrării faptelor bune, grăitorule de Dumnezeu Ştefane; că dorind de cununile slavei lui Hristos, ţi-ai îndeplinit foarte bine dorinţa.

Şi acum..., a Născătoarei

Mai aleasă eşti decât toate zidirile cele văzute şi nevăzute, ceea ce eşti fără prihană, că ai născut pe Ziditorul, precum bine a voit să se întrupeze din pântecele tău Preacurată; pe care roagă-L cu îndrăzneală, să mântuiască sufletele noastre.

Canonul mucenicilor

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu întru înţelepciune şi în putere şi în bogăţie ne lăudăm; ci întru Tine înţelepciunea Tatălui cea ipostatnică Hristoase. Că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Ca un soare, împreunându-te cu Neonilla luna cea prea luminoasă, ai născut Terentie ceata mucenicilor lui Hristos, cea de stele înşeptită.

Cu zdrobirea mădularelor tale, pătimitorule Terentie, ai subţiat ca ţărâna oasele înşelăciunii; iar ţie ţi-ai dobândit mărirea cea negrăită.

Cu aripile cele de aur zburând Evnichi, ai scăpat de vicleşugurile vânătorilor celor fărădelege, şi te-ai sălăşluit înlăuntrul cămării celei înţelegătoare.

A Născătoarei

Aflându-te înţelepciunea lui Dumnezeu lăcaş prea curat, S-a întrupat din prea curate sângiurile tale, şi după naştere te-a arătat nestricată.

Alt Canon, al cuviosului Ştefan Savaitul

Cântarea a 3-a

Irmos: Înflorit-a pustia ca crinul...

Strălucit-a viaţa ta de Dumnezeu purtătorule Ştefane în lume, ca soarele cel prea luminos, şi a luminat pe cei ce cu credinţă şi cu dragoste se lipesc de tine.

Cu învăţăturile tale cuvioase, se luminează marginile lumii; că ai strălucit ca un luminător, purtătorule de Dumnezeu, Bisericii lui Hristos; întru care s-a întărit inima ta.

Slavă...,

Păzitu-ţi-ai sufletul nerobit de patimi, şi de dezmierdările trupului, purtătorule de Dumnezeu cinstite Ştefane. Pentru aceasta acum după vrednicie pe tine te lăudăm.

Şi acum..., a Născătoarei

Arătatu-te-ai cu curăţia Stăpână, ca crinul în mijlocul spinilor, strălucind cu strălucirile fecioriei tale, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pururea cinstită.

Irmosul: Înflorit-a pustia ca crinul Doamne, Biserica păgânilor cea stearpă, prin venirea Ta, întru care s-a întărit inima mea.

Sedealna sfinţilor mucenici, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Ca nişte stele luminoase fiii lui Terentie cei sfinţiţi, asemănându-se cu lumina soarelui, luminează făptura, şi strălucind vitejeşte cu bărbăteştile nevoinţe, au risipit cu adevărat noaptea mulţimii dumnezeilor. Pe care să-i fericim cu credinţă, ca pe cei ce sunt cu adevărat slugi ai lui Dumnezeu, şi să strigăm: Purtători de chinuri prea lăudaţi! Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Slavă...,

Altă **Sedealnă** a cuviosului, glasul al 8-lea:

Podobie: Înviat-ai din morţi...

Făcându-ţi sufletul lăcaş luminos al Sfântului Duh, părinte cuvioase, ai avut înlăuntru negrăit pe Împăratul Hristos şi Domnul; aflat-ai bogăţie de minuni, şi împarţi lumii daruri fără scumpete. Pentru aceea păzeşte de primejdii şi de stricăciune, pe toţi cei ce te laudă.

Şi acum..., a Născătoarei

Fecioară Marie, mărirea îngerilor, tu frumuseţea cea veselitoare, şi podoaba pământenilor, dăruieşte iertare păcatelor, celor ce te laudă pe tine; milostiveşte-te spre robii tăi, că tu eşti scăparea celor deznădăjduiţi prea curată, şi cu adevărat tare solitoare oamenilor.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Mieluşeaua cea curată, văzând pe Mieluşelul şi Păstorul spânzurat pe Cruce, striga: Fiul meu, ce este această vedere străină şi neaşteptată ? Cum se osândeşte Viaţa la moarte, asemenea cu oamenii? Ci Te scoală din morţi a treia zi precum ai zis, ca bucurându-mă să Te măresc.

Canonul mucenicilor

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine Soarele dreptăţii, a stătut întru a sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Slavă puterii Tale, Doamne.

Ceata cea de şapte fraţi a pătimitorilor, împreună cu doi părinţi ai săi, ca o jertfă fără prihană s-a adus Ţie, Stăpâne Hristoase, celuia ce Te-ai jertfit pentru noi ca o oaie, Iubitorule de oameni.

Darul Duhului S-a arătat ţie în chip de porumb mărită Evnichi, uşurându-ţi viforul nevoilor şi al scârbelor celor cumplite, ce erau asupra ta.

Cu armele credinţei aţi biruit, mucenici prea lăudaţi, pe tiranul cel mândru, pe cel ce s-a înălţat cu stăpânirea necredinţei, şi aţi cântat: Slavă puterii Tale, Doamne.

A Născătoarei

Cel ce a zidit toate cu voirea, voind se zideşte din prea curate sângiurile tale mai presus de cuvânt, ceea ce eşti neispitită de nuntă; mântuind pe cei ce strigă cu credinţă: Slavă puterii Tale, Doamne.

Alt Canon, al cuviosului Ştefan Savaitul

Cântarea a 4-a

Irmos: Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu Însuţi, Domnul, Te-ai întrupat şi m-ai mântuit pe mine, tot omul. Pentru aceasta, cântăm Tie: Slavă puterii Tale, Doamne.

Tu, Ştefane te-ai făcut cunună sihaştrilor, fiind împodobit nu cu piatră de mult preţ, ci cu bunătatea; că te-ai arătat cu adevărat fericite, lăcaş de Dumnezeu dăruit.

Cinstit-ai purtătorule de Dumnezeu înţelepciunea cea dumnezeiască; că aceasta te-a luminat pe tine cu cununile darurilor ei, pricinuindu-ţi mărirea cea veşnică, părinte pururea pomenite.

Slavă...,

Cu toate mişcările inimii ai poftit dorirea cea desăvârşită, părăsind dulceaţa lumii; şi după pofta ta ai şi aflat desfătare potrivită, prea fericite.

Şi acum..., a Născătoarei

Rodul morţii mi-a adus Eva, iar tu prea curată, născând Viaţa cea ipostatnică, iarăşi m-ai înviat. Pentru aceasta strig ţie: Mărire naşterii tale, Stăpână.

Canonul mucenicilor

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă care întorci dintru întunericul necunoştinţei, pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Pe Tine, Doamne avându-Te mucenicii putere, au îndrăznit cu bărbăţie spre munci şi spre bătăi, la foc şi la moarte.

O, fii sfinţiţi! O, junghieri plăcute lui Dumnezeu! O, adunare care ai stricat măiestriile cele viclene ale vrăjmaşului.

Cu biruinţă nemuritoare ţi-ai încununat capul, că ai biruit Evnichi pe şarpele, cel ce a biruit pe Eva.

A Născătoarei

Născut-ai nouă lumina cea neînserată, strălucirea Tatălui, făcându-Se sub ani, din bogăţia bunătăţii, ceea ce eşti fără prihană.

Alt Canon, al cuviosului Ştefan Savaitul

Cântarea a 5-a

Irmos: Mijlocitor Te-ai făcut lui Dumnezeu şi oamenilor, Hristoase Dumnezeule. Că prin Tine, Stăpâne, am aflat izbăvirea din noaptea necunoştinţei către Părintele Tău, începătorul luminii.

Pornirea patimilor, cu dragostea nepătimirii o ai stins purtătorule de Dumnezeu Ştefane, şi cu privirile, şi cu faptele ai luminat toată starea sufletului.

Cu cuget curat ai priceput scripturile Duhului, de Dumnezeu grăitorule Ştefane; şi ai adunat bogăţia privirii şi a faptei, gânditorule de Dumnezeu, părinte cuvioase.

Slavă...,

Cercând adâncul înţelepciunii Ştefane, şi aflându-l, ai cuprins cât este de trebuinţă; şi prin osteneli ai câştigat mărgăritarul cel de mult preţ al cunoştinţei, prea fericite.

Şi acum..., a Născătoarei

Iată ai luat în pântece Născătoare de Dumnezeu prea curată, pe Hristos Dumnezeu, mai presus de cuvânt, precum Isaia a grăit mai înainte; şi L-ai născut mai presus de fire.

Canonul mucenicilor

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele dracilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Poruncind tiranul, să se întindă fără milă şi să se lege de roate mucenicii cu silnicie, aceştia au răbdat multe feluri de munci. Dar aceia s-au ruşinat văzându-i nebiruiţi.

Sarvil, Neonilla, Fota şi Teodul, Vil, Ierax, Evnichi, şi dumnezeiescul Nita, împreună cu Terentie, ca nişte mucenici viteji, cu bună credinţă să se laude.

Intrând în livada pătimirii voastre, ne umplem de mirosul dumnezeiesc al chinurilor voastre, fericiţilor, lepădând din suflet urâciunea patimilor.

A Născătoarei

Rugul însemna mai-nainte taina cea mare a naşterii tale celei mai presus de gând, fiind cuprins peste tot cu foc şi nicidecum arzându-se, Fecioară prea lăudată.

Alt Canon, al cuviosului Ştefan Savaitul

Cântarea a 6-a

Irmos: De adâncul greşelilor fiind...

Arătatu-te-ai părinte Ştefane luminător lumii prea luminat, luminând cu strălucirea cuvântului, pe cei ce aleargă către tine cu credinţă şi cu dragoste.

Cu fericire ţi-ai petrecut viaţa, că închizându-ţi simţirile, ai ieşit afară din tulburarea lumii, şi cu Dumnezeu ai vorbit Ştefane.

Slavă...,

Cât este de bună, cât este de frumoasă cununa ta, cu care te-ai încununat acum prea înţelepte Ştefane, fiind încununat cu bunătăţile, şi împărăţind peste patimi prea alesule.

Şi acum..., a Născătoarei

Mai presus de fire ai născut Fecioară, şi eşti în veci Fecioară, arătând semnele Dumnezeirii celei adevărate, a Fiului şi Dumnezeului tău.

Irmosul: Întru adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; scoate-mă din stricăciune Dumnezeule.

Condacul sfinţilor, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Săvârşind astăzi cu credinţă pomenirea lui Terentie şi a Neonilei soţiei sale, şi a fiilor săi, să lăudăm pe Domnul, cel ce cu mărire i-a prea mărit.

Alt **Condac** al cuviosului, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Sădit-ai raiul faptelor bune, şi l-ai udat cu curgerile lacrimilor tale, ca cel ce ai dobândit lemnul vieţii prea mărite; mântuieşte cu rugăciunile tale din stricăciune turma ta, păzeşte de asupreală pe cei ce te cinstesc pe tine cu căldură. Că pe tine înţelepte folositor prea mare, toţi cu credinţă şi cu dragoste te-am agonisit.

Icos: Ca la un pierzător al patimilor şi chip al vieţii celei drepte, şi ajutor al celor necăsătoriţi, îndreptător călugărilor şi pildă de fapte bune, toţi la tine venind întru pomenirea ta înţelepte, ucenicii tăi strigăm: Slavă Celui ce te-a prea mărit pe tine după vrednicie, cu minuni neîncetate şi cu semne înfricoşate; nu numai întru această viaţă de acum, ci şi după sfârşit. Pentru aceasta nu înceta a te ruga lui Hristos, ca să se trimită pururea celor ce te cinstesc pe tine, dezlegare de greşelile

cele multe şi rele. Că pe tine înţelepte folositor prea mare, toţi cu credinţă şi cu dragoste te-am agonisit.

Sinaxar

În această lună, în ziua a douăzeci şi opta, Sfinţii mucenici Terentie, Neonila şi fiii lor: Nita, Sarvil, Ierax, Teodul, Pot, Vil şi Evnichi.

Stih: Împreună cu şapte copii a însoţiţilor pereche,
Cinste socotea tăierea cea prin sabie.
În douăzeci şi opt a lui octomvrie,
S-au tăiat grumazii lui Terentie.

Aceşti sfinţi fiind într-o casă, închinându-se şi slujind lui Dumnezeu pururea, au fost pârâţi şi aducându-i la judecată, mărturisiră pe Hristos Dumnezeu adevărat, şi pe idoli batjocoreau. Deci spânzurându-i îi strujea, şi-i uda peste răni cu oţet iute şi cu sare, pârjolindu-i dedesubt cu foc.

Iar ei se rugau lui Dumnezeu în tăcere, îndemnându-se unul pe altul la mucenicie. Şi nu trecu Dumnezeu cu vederea ruga lor, şi îngeri nevăzuţi îi sloboziră din legături, şi le dădură tămăduiri; iar păgânii se înfricoşau şi se spăimântau.

Apoi legându-i la o roată, îi băteau, şi cât se părea acelora că-i bat, ei nici un rău la nici o muncă nu pătimeau; apoi i-au dat să-i mănânce fiarele.

Şi sfinţii mucenici rămânând de toate nevătămaţi, îi băgară în nişte căldări cu smoală clocotind pe foc; şi smoala se prefăcu în apă.

Deci văzând păgânii că muncile nu-s nimic înaintea lor, le tăiară capetele.

Tot în această zi, prea cuviosul părintele nostru Ştefan Savaitul

Stih: Ştefane după numire, acolo cunună eşti purtând,
Pe care mâna cea făcătoare de bine ţi-a împletit.

Acest cuvios din tânără vârstră dorind, s-a făcut monah, în anii şapte sute nouăzeci; şi venind în Lavra marelui Sava, şi primindu-se de către sfinţii părinţi ce locuiau în Lavră, s-a învăţat de către aceia frica lui Dumnezeu, şi toată altă faptă bună, şi regula pustnicească. Deci a rămas neîmpărtăşit de dulceţile lumii fericitul acesta, căci s-a făcut monah foarte de tânăr. Iar după ce a sporit cu vârsta cea după

Dumnezeu, şi a strălucit cu ascultarea şi liniştea, atunci s-a învrednicit şi darului arhieriei.

Şi nu numai aceasta, ci şi dar făcător de minuni a luat de la Dumnezeu, după ce mai întâi a omorât patimile sufletului şi ale trupului, cu înfrânarea, cu osteneala sihăstriei, şi cu dumnezeiasca cugetare.

A vindecat pe o fecioară îndrăcită prin rugăciunea sa, şi sănătoasă o a dat tatălui ei; îmblânzea fiarele cele sălbatice, şi cerbilor celor ce veneau la el, le da hrană cu mâinile sale.

Odată lovind cuviosul pământul cu toiagul său, a scos apă de a adăpat, pe ucenicul său, şi alte semne şi minuni a făcut.

A strălucit în sfârşit pretutindenea ca un soare, cu nevoinţa şi cu minunile, şi pildă a faptelor bune făcându-se ucenicilor săi, cu pace s-a mutat către Domnul.

Tot în această zi, Sfinţii mucenici: African, Terentie, Maxim, Pompie, şi alţii treizeci şi şase.

La Terentie

Stih: Taie pe Terentie, care lapte în loc de sânge a dat,
Şi după tăiere, minune nouă a arătat.

La African, Maxim şi Pompie

Stih: Prea răi, ai idolilor închinători,
Omoară prin sabie pe cei ai Treimii slăvitori.

La cei treizeci şi şase.

Stih: Pe şase bărbaţi şi împreună de trei ori zece, nevoitori,
I-am cunoscut din sabie împreună luptători.

Aceşti sfinţi mucenici s-au nevoit pe timpul împăratului Deciu şi a ighemonului Fortunat, fiind născuţi în Africa, şi ieşind la nevoinţă, au fost bătuţi cu vine de bou crude, apoi cu toiege, şi arşi pe spinare, cu ţepi arse în foc; apoi căliţi cu oţet amestecat cu sare peste arsuri şi frecaţi cu târsâni; apoi întrebându-se iarăşi, şi neînduplecându-se a se lepăda de Hristos, îi legară goi la pământ, deasupra focului,

şi iarăşi îi frecară cu târsâni. După aceea îi aruncară într-o groapă plină de şerpi şi de scorpii, şi rămânând nevătămaţi, le tăiară capetele.

Tot în această zi, prea cuviosul părintele nostru Firmilian, episcopul Chesariei şi Melhion dascălul şi preotul Antiohiei, cel ce a caterisit pe Pavel Samosatul.

Stih: Cu pace fiii păcii au adormit:
Firmilian şi cu el Melhion cel iubit.

Tot în această zi, Sfinţitul mucenic Chiriac, care a descoperit cinstita Cruce, în zilele marelui Constantin, şi a maicii sale Elena.

Stih: Chiriace prea fericite cu untdelemn ai amestecat,
Cinstitul tău sânge, şi nouă amestecare ai lucrat.

Acesta după ce descoperi cinstita Cruce, şi a crezut, şi se botează, se făcu episcop Ierusalimului şi trăi până în zilele lui Iulian Paravatul. Care ridicându-se cu oaste asupra perşilor, merse şi la Ierusalim, şi aflând de sfântul acesta, trimise de-l prinse şi-l aduse înaintea lui şi silindu-l să facă jertfă la idoli, se mustră de dânsul împăratul.

Drept aceea porunci păgânul de-i tăie mâna dreaptă, zicându-i: Multe cărţi ai scris tu cu mâna aceasta, de ai întors pe mulţi de la închinăciunea dumnezeilor. După aceea îi turnă plumb topit în gură şi apoi îl culcă pe un pat de fier ars în foc cu faţa în jos.

Între acestea mergând mumă-sa la dânsul, o prinse şi pe ea, şi porunci de o spânzură de părul capului şi pe ea, şi strujindu-o, şi-a dat duhul către Domnul.

Apoi şi pe sfântul băgându-l într-o căldare, plină de untdelemn fierbinte, a fost junghiat de sabie şi aşa luă sfârşitul.

Tot în această zi, Anna, maica Sfântului Chiriac care cu făclii arzându-se şi strujindu-se, s-a săvârşit.

Stih: Arzându-se trupul muceniței Anna cu făclii aprinse,
A stătut înaintea Domnului ca o făclie pururea luminoasă.

Tot în această zi, Sfânta Fevronia, fiica împăratului Iraclie care cu pace s-a săvârşit.

Stih: Împărăţia cerurilor Fevronio prea cinstită,
Mai întâi alegi decât cea părintească, ceea ce eşti cu mintea ascuţită.

Tot în această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Atanasie, patriarhul Constantinopolului, care a sihăstrit în muntele Atonului.

Stih: Atanasie cine nu te va slăvi pe tine,
Pe care singură Treimea te-a slăvit pretutindenea.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Canonul mucenicilor

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persienesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei credinţe, mai vârtos decât cu văpaia focului fiind aprinşi, au strigat: Binecuvântat eşti în Biserica slavei Tale, Doamne.

În cuptorul chinurilor fiind aruncaţi, mucenicilor, prin răbdare aţi aflat roua din Cer, cu mulţumire cântând: Binecuvântat eşti în Biserica slavei Tale, Doamne.

Având cugetul sufletului întărit pe piatra cea nemişcată a credinţei lui Hristos, au surpat mucenicii îngâmfarea celor fără de Dumnezeu, făcând cutremur prin rugăciune.

Spânzurându-vă şi strujindu-vi-se coastele cu tărie şi aprinzându-vă cu oţet tare şi cu ardere de foc fericiţilor, aţi ars toată înşelăciunea cea materială, lăudând pe Dumnezeu în veci.

A Născătoarei

Cel ce îmbracă Cerul cu nori, Preacurată, alt Cer te-a arătat pe tine pe pământ, şi din tine S-a îmbrăcat în om deplin, şi mă îndumnezeieşte pe mine, pentru îndurarea cea nemăsurată.

Alt Canon, al cuviosului Ştefan Savaitul

Cântarea a 7-a

Irmos: Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui păgân, înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos, Cel ce bine este cuvântat şi Preaslăvit, a întins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului.

Cuvintele dogmelor tale cuvioase, bine înmiresmează, luminându-se cu darul Duhului; că cinstind o Dumnezeire în trei feţe, şi lăudând întruparea Cuvântului, ne umpli pe noi de bun miros, întru-tot fericite.

Fiindu-ţi viaţa asemenea cu cuvântul părinte, ţi-a pricinuit ţie cunună îndoită, prea fericite; că te-ai făcut organ al înţelepciunii părinte prea cinstite, strigând Zidi-torului tău: Binecuvântat eşti şi prea mărit.

Slavă...,

Cuvântul tău este cu sare îndulcit, viaţa ta s-a arătat luminată cu darul, prea fericite dumnezeiescule; pentru aceea ai locuit în lăcaşurile cele de sus veselindu-te, stând acum înaintea lui Hristos cu îndrăzneală.

Şi acum..., a Născătoarei

Îndreptând viaţa mea, Curată, povăţuieşte-mă către limanul tău cel cu totul lin, ca una ce ai născut pe Dumnezeu, izvorul binelui, cel ce dă tuturor credincioşilor, bunătatea nestricăciunii.

Canonul mucenicilor

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi DaniiI, gurile leilor cele deschise în groapă le-a în-cuiat şi puterea focului a stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credinţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Fiind luminaţi cu lumina Dumnezeiescului Duh, dumnezeieştii mucenici, nu s-au temut de foc, fierberea căldărilor o au arătat nelucrătoare, primind de la Cer răco-rire dumnezeiască; pe care după vrednicie, noi credincioşii să-i lăudăm.

Arătatu-s-a mulţime de îngeri întărindu-vă luminat la luptă, pe voi prea lăudaţilor mucenici şi de dureri uşurându-vă, cu care împreună strigaţi cântarea tinerilor: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Avându-ţi ochiul inimii tale priveghetor către Dumnezeu Sarvile, ai suferit scoaterea ochilor, înfruntând pe muncitorul, care era cuprins de întunericul nedumnezeirii. Pentru aceasta toţi te fericim ca pe un fiu al zilei.

A Născătoarei

Cu bunăvoinţa Tatălui ai luat în pântece pe Fiul, umbrindu-te Dumnezeiescul Duh, prea curată; şi născându-L ai rămas Fecioară ca şi mai înainte. Către care roagă-te neîncetat, să se mântuiască toată lumea de stricăciune şi de iad.

Alt Canon, al cuviosului Ştefan Savaitul

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuptorul cel cu foc oarecând...

Cunună împodobită a pus pe creştetul tău Dătătorul de viaţă Hristos, Ştefane, cel cu numele de cunună; că te-ai încuviinţat prin fapte şi te-ai arătat cu socotinţă, strigând: Prea înălţaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Pe mucenicii lui Hristos i-ai lăudat gânditorule de Dumnezeu şi adunările sfinţilor, şi împreună cu ei te-ai sălăşluit, umplându-te de veselie şi de dumnezeiasca desfătare; şi strigând: Prea înălţaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Şi acum..., a Născătoarei

Gândul cel fără de patimă, în pântecele tău se uneşte cu gândul cel omenesc prea curată, şi prin grosimea trupului, S-a făcut sub vreme Cel mai înainte de veci. Pentru aceasta cu credinţă şi cu dragoste te mărim pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon, lucrările şi-a despărţit cu dumnezeiasca poruncă; pe haldei arzând iar pe credincioşi răcorind pe cei ce cântau: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Canonul mucenicilor

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului, din tine muntele cel netăiat, Fecioară S-a tăiat adunând firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Arătatu-v-aţi Rai, având în mijloc lemnul vieţii pe Domnul şi izvorând râuri de tămăduiri, şi pâraie cu adevărat pline de apele dumnezeieşti ale Duhului, sfinţilor.

Stâlpi ai Bisericii lui Hristos, şi limanuri foarte line celor ce sunt înviforaţi în luciul răutăţii, v-aţi arătat mucenicilor, solitori pentru lume, şi vieţuitori împreună cu îngerii.

Cununile cele neveştejite dobândind răbdătorilor de patimi, şi întru lăţimea Raiului umblând, păziţi-ne pe noi, care vă lăudăm pe pământ de toată stricăciunea, şi de supărări.

A Născătoarei

Ceea ce eşti mai desfătată decât cerurile, mai sfântă decât heruvimii, şi mai cinstită decât toată făptura, roagă pe Dumnezeu, pe care L-ai născut, pentru noi cei ce te cinstim pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Alt Canon, al cuviosului Ştefan Savaitul

Cântarea a 9-a

Irmos: Fiul Părintelui...

Prea cinstite Ştefane, cel ce te îndulceşti acum curat, şi ai dobândit desfătarea cea mai presus de gând, unde adunările sfinţilor dănţuieşte, împrejurul lui Dumnezeu, fericite, fiind mijlocitor, trage către tine pe cei ce năzuiesc la ajutorul tău.

Mutatu-te-ai vesel către dorirea cea desăvârşită, către însuşi Cel cu adevărat fericit, către frumuseţea cea întru-totul aleasă, către viaţa cea cu adevărat neîmbătrânită, către lumina cea neînserată, purtătorule de Dumnezeu părinte Ştefane.

Slavă...,

Ca soarele ai strălucit în adunarea călugărilor, fiind sfinţit din pruncie, împrăştiind bunătăţile vieţii tale ca nişte raze, prea dulce Ştefane, purtătorule de Dumnezeu părinte cuvioase.

Şi acum..., a Născătoarei

Cunoscându-te de departe proorocul, prin ochii cei mai înainte văzători, de tine a grăit mai înainte, că vei să fii Maică Făcătorului tuturor şi Stăpânului. Pentru aceasta te mărim pe tine întru-tot lăudată, Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul: Fiul Părintelui Celui fără început Dumnezeu şi Domnul, întrupându-Se din Fecioară S-a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate, şi să adune cele risipite. Pentru aceasta pe Născătoarea de Dumnezeu cea prea lăudată o mărim.

Luminânda

Podobie: Cu ucenicii să ne suim în muntele Galileei, prin credinţă să vedem pe Hristos zicând: Că a luat putere a celor de sus şi a celor de jos; să ne învăţăm cum învaţă, a boteza toate neamurile în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh şi a petrece cu tăinuitorii, precum S-a făgăduit până în sfârşitul veacului.

Dimpreună cu Terentie, au strălucit cinstita Neonila, Nita, Fota şi Sarvil, Vil şi Ierax, Teodul şi Evnichi; că au pătimit pentru Hristos de bunăvoie cu vitejie, şi au surpat pe tirani, purtătorii de chinuri mucenicii cei prea lăudaţi. Pe care cinstindu-i, prăznuim luminat pomenirea lor cea luminată.

Slavă..., a cuviosului

Purtătorule de cunună Ştefane, primind căldura Sfântului Duh, te-ai osebit de lume, ridicându-ţi Crucea, părinte, şi unindu-te cu Hristos prin sihăstrie desăvârşit şi prin feciorie curată, te-ai învrednicit cuvioase darurilor celor mai presus de gând; din care îmbogăţeşti prea înţelepte toată lumea cea de sub soare.

Şi acum..., a Născătoarei

Nu înceta de a te ruga Domnului Celui ce S-a întrupat din prea curate sângiurile tale, Fecioară Maică prea curată, pentru netrebnicii robii tăi, ca să aflăm har, şi ajutor la vreme de trebuinţă, la ziua întru care va judeca neamul omenesc, dând după vrednicia fiecăruia, ca un Dumnezeu; că pe tine te avem toţi folositoare întru nevoi.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Ştefan Savaitul (13 iulie)

Troparul Sfântului cuvios Ştefan Savaitul, glasul al 8-lea: Îndreptătorule al Ortodoxiei, învăţătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu şi al curăţiei şi luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată Sfinte părinte Ştefan, înţelepte, cu învăţăturile tale pe toţi i-ai luminat. Alăută duhov-nicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 1, glasul al 2-lea

Irmos: Întru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon puterea cea într-armată, iar întrupându-Se Cuvântul, a pierdut păcatul cel rău, Domnul cel Prea slăvit, căci cu Slavă S-a prea mărit.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aducându-ţi datoria învăţăturii tale, prea fericite, ne plătim datoria, împletindu-ţi cunună de laude. Iar tu, prea fericite, primind cu blândeţe, dă-mi mie darul Duhului cu rugăciunile tale.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pornirea patimilor celor pierzătoare o ai veştejit, părinte, ca unul ce ai avut cunoştinţă cugetătoare de Dumnezeu, că ai fost milosârd, bine primitor, blând şi cinstit, fiind încununat cu cuvântul înţelepciunii şi al cunoştinţei, Sfinte Ştefan.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinţit te-ai împodobit pe tine, părinte, prin cunoştinţă, prin lucrare de faptă şi prin daruri, grăitorule de Dumnezeu, prea cuvioase Ştefan. Şi fiind împodobit cu graiul cel dumnezeiesc şi cu darul, nu te-ai lipsit de nădejdea ce ai avut, prea fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Arătatu-te-ai cu adevărat mai aleasă decât toate zidirile cele văzute şi cele nevăzute, Preacurată, că ai născut pe Ziditorul, precum bine a voit să Se întrupeze în pântecele tău. Aceluia cu îndrăzneală roagă-te să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea a 3-a

Irmos: Înflorit-a pustiul...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

A strălucit în lume viaţa ta ca soarele cel cu totul luminos, purtătorule de Dumnezeu, Sfinte Ştefan şi a luminat pe cei ce cu credinţă şi cu dragoste urmează ţie.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu învăţăturile tale, cuvioase, se luminează marginile pământului, că ai strălucit ca un luminător în Biserica lui Hristos, în care s-a întărit inima ta, purtătorule de Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Păzitu-ţi-ai sufletul nerobit de patimi şi de dezmierdările trupului, cinstite şi purtătorule de Dumnezeu Ştefan. Pentru acestea, acum te lăudăm după vrednicie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Arătatu-te-ai cu curăţie, strălucind ca şi crinul în mijlocul spinilor cu strălucirea fecioriei tale, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, prea cinstită.

Irmosul: Înflorit-a pustiul ca şi crinul, Doamne, Biserica păgânilor cea stearpă prin venirea Ta, întru care s-a întărit inima mea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu Însuţi, Domnul, Te-ai Întrupat şi m-ai mântuit pe mine, tot omul. Pentru aceasta, cântăm Tie: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tu, prea cuvioase Ştefan, te-ai făcut cunună sihaştrilor, fiind împodobit cu bunătatea ca şi cu o piatră de mult preţ, căci te-ai arătat podoabă cu adevărat de Dumnezeu dăruită, fericite.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înţelepciunea cea dumnezeiască o ai cinstit, purtătorule de Dumnezeu. Pentru aceea, te-a luminat ea pe tine cu cununile darurilor, pricinuindu-ţi ţie slava cea veşnică, părinte cinstite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cunună neveştejită ţi-a împletit ţie Stăpânul, ca Unul ce este Drept, făcându-ţi răsplătire pentru bunătate, prea fericite, că tu te-ai făcut ucenic curat slavei, cugetătorule de Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Eva mi-a adus mie roada morţii, iar tu, prea curată, născând Viaţa cea ipostatică, iarăşi m-ai înviat. Pentru aceea, grăiesc către tine: Bucură-te, pururea Fecioară!

Cântarea a 5-a

Irmos: Mijlocitor Te-ai făcut lui Dumnezeu şi oamenilor, Hristoase Dumnezeule. Că prin Tine, Stăpâne, am aflat izbăvirea din noaptea necunoştinţei către Părintele Tău, începătorul luminii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dragostea nepătimirii ai stins pornirea patimilor, de Dumnezeu purtătorule Ştefan şi ţi-ai luminat starea sufletului prin priviri la cele înalte şi prin fapte, părinte.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu minte curată ai citit Scripturile Duhului, grăitorule de Dumnezeu Sfinte Ştefan şi ai adunat dumnezeiasca avuţie a privirii la cele înalte şi a faptei, cuvioase părinte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Încercând a afla adâncimea înţelepciunii, ai luat, prea cuvioase Ştefan, cât a fost de folos spre întrebuinţare şi prin osteneli ai primit mărgăritarul cunoştinţei cel de mult preţ.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, iată, precum a zis Isaia mai înainte, ai primit în pântece mai presus de minte pe Hristos Dumnezeu şi mai presus de fire L-ai născut pe El, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmos: În adâncul greşelilor...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-ai luminător lumii prea luminat, părinte Ştefan, luminând cu luminile cuvântului pe cei ce aleargă la tine cu credinţă şi cu dragoste.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fericit ţi-ai petrecut viaţa, că, închizându-ţi simţirile, ai ieşit afară din tulburarea lumii şi ai vorbit cu Dumnezeu, Sfinte Ştefan.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Foarte frumoasă, foarte bună este cununa cu care acum te-a încununat Domnul tău, înălţându-te cu bunătăţile şi stăpânind patimile, prea alesule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mai presus de fire ai născut, Fecioară şi în veac petreci, arătând semnele Dumnezeirii celei adevărate a Fiului şi Dumnezeului tău.

Irmosul: În adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat: din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Cercând adâncimea înţelepciunii, Sfinte Ştefan, te-ai învrednicit a o câştiga după bună plăcere. Şi prin dureri ai dobândit piatra cea de mult preţ a înţelepciunii, prea fericite.

Cântarea a 7-a

Irmos: Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui păgân, înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos, Cel ce bine este cuvântat şi Preaslăvit, a întins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cuvintele dogmelor tale, cuvioase, luminându-se de darul Duhului, dau miros; că cinstind o Dumnezeire în Trei Feţe şi luând Întruparea Cuvântului, ne umpli pe noi de miros bun, prea fericite.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Viaţa potrivindu-se cu cuvântul tău, părinte, îndoite cununi ţi-a pricinuit ţie, prea fericite. Căci te-ai făcut organ înţelepciunii, părinte prea cinstite, cântând Ziditorului tău: Binecuvântat eşti şi Preamilostiv.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu minte curată şi cu strălucirea cugetului, cu curăţia trupului şi cu cinstita feciorie ţi-ai petrecut viaţa, cugetătorule de Dumnezeu, arătându-te prinos prea ales Văzătorului a toate şi Atotţiitorului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Îndreptând viaţa mea, povăţuieşte-o către limanul tău cel cu totul liniştit, prea cinstită, Ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Izvorul bunătăţilor, care dă tuturor credincioşilor îndestularea bunătăţii.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuptorul cel cu foc...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cunună frumoasă a pus pe creştetul tău Hristos, Dătătorul de viaţă, cuvioase Ştefan, cel ce porţi nume de cunună, pentru sudorile şi pentru ostenelile tale cele nenumărate; de care, bucurându-te, te-ai nevoit înfierbântat de dragostea Lui.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Trecând peste toată simţirea, prea fericite, te-ai unit cu Mintea cea dintâi, prin curăţia sufletului şi prin cinstită vieţuire, purtătorule de cunună, Sfinte Ştefan, cântând: prea înălţaţi, toate lucrurile, pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Cu dragoste mare urmând viaţa cea dumnezeiască a purtătorului de Dumnezeu Sava, prea fericite Ştefane, ai râvnit cinstea vieţuirii lui, prea lăudate; căci cu adevărat te-ai făcut pildă prea aleasă a aceluia.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mintea cea nepătimitoare în pântecele tău s-a unit cu mintea cea omenească şi cu nevrednicia trupului, s-a făcut sub vreme Cel mai presus de vreme. Pentru aceasta, cu credinţă şi cu dragoste te slăvim, Născătoare de Dumnezeu, prea curată.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Domnul întru toţi vecii.

Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon, lucrările şi-a despărţit cu dumnezeiasca poruncă, pe haldei arzând. Şi a răcorit pe credincioşii care cântau: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Fiul Părintelui Celui fără de...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prea cinstite Ştefan, în chip ales îndulcindu-te acum şi dobândind desfătarea cea mai presus de gând, unde cetele sfinţilor dănţuiesc împrejurul lui Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc acum, trage-i către tine cu mijlocirea ta, fericite.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mutatu-te-ai, veselindu-te, către săvârşirea doririlor, către adevărata fericire, către frumuseţea cea prea aleasă, către viaţa cea cu adevărat nesfârşită, către lumina cea neînserată, purtătorule de Dumnezeu, părinte Ştefan.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind dat lui Dumnezeu din vârstă fragedă, ca soarele ai strălucit în adunarea sihaştrilor, răspândind bunătăţile vietuirii tale ca nişte raze, prea dulce Ştefan, purtătorule de Dumnezeu, părinte cuvioase.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Toţi proorocii cunoscând de departe cu ochi prooroceşti, au glăsuit mai înainte că vei fii Maică a Făcătorului a toate şi Stăpânului tuturor. Pentru aceea, prea lăudată, te propovăduim Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul: Fiul Părintelui Celui fără de început, Dumnezeu şi Domnul, întrupându-Se din Fecioară S-a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate şi să adune cele risipite. Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu cea prea lăudată o slăvim.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Sângele tău, înţelepte, cu taină a strigat de pe pământ către Dumnezeu, cu sângele lui Abel, de Dumnezeu înţelepţite. Că luminat ai propovăduit Treimea cea Nezi-

dită. Pentru aceasta, cuvioase, ca un păstor strălucind, ai gonit pe lupii eresului cu praştia Duhului.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Ceea ce nu ştii de mire, curată, de Dumnezeu Născătoare, Fecioară, ceea ce eşti folositoare şi acoperământul creştinilor, izbăveşte de primejdii şi de necazuri şi de asuprelile cele rele pe toţi cei ce au nădejde în tine, curată şi mântuieşte sufletele noastre cu dumnezeieştile tale rugăciuni.

Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Ştefan Savaitul, făcătorul de canoane (28 octombrie)

Troparul Sfântului cuvios Ştefan Savaitul, făcătorul de canoane, glasul al 8-lea: Îndreptătorule al Ortodoxiei, învăţătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu şi al curăţiei şi luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată Sfinte părinte Ştefan, înţelepte, cu învăţăturile tale pe toţi i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 1, glasul al 2-lea

Irmos: Întru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon puterea cea într-armată, iar întrupându-Se Cuvântul, a pierdut păcatul cel rău, Domnul cel Prea slăvit, căci cu Slavă S-a prea mărit.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ție, prea fericite, aducând mulţumire pentru învăţătura ta, ne împlinim datoria, Sfinte Ştefan, împletindu-ţi laudă; iar tu, primind aceasta cu blândeţe, prea fericite, dă-mi prin rugăciunile tale harul Duhului.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pornirea patimilor celor de pierzare ai veştejit-o, părinte, prin cuget gânditor de Dumnezeu; că ai fost blând, bine primitor, lin şi smerit, fiind încununat cu cuvântul înţelepciunii şi al ştiinţei, Sfinte cuvioase Ştefan.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu sfinţenie te-ai împodobit pe tine însuţi, părinte, prin cunoştinţă şi prin harul lucrării faptelor bune, grăitorule de Dumnezeu, prea cuvioase Ştefan; că, dorind de cununile Slavei lui Hristos, ţi-ai împlinit foarte bine dorinţa.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mai aleasă eşti decât toate făpturile cele văzute şi nevăzute, ceea ce eşti fără de prihană, că ai născut pe Ziditorul precum bine a voit să Se Întrupeze din pântecele tău, Preacurată; pe care roagă-L cu îndrăzneală, să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea a 3-a

Irmos: Înflorit-a pustiul...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucit-a viaţa ta, de Dumnezeu purtătorule, Sfinte Ştefan, în lume, ca soarele cel prea luminos şi a luminat pe cei ce cu credinţă şi cu dragoste se alipesc de tine.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu învăţăturile tale, cuvioase, se luminează marginile lumii, că ai strălucit ca un luminător, purtătorule de Dumnezeu, Bisericii lui Hristos, în care s-a întărit inima ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Păzitu-ţi-ai sufletul nerodit de patimi şi de dezmierdările trupului, purtătorule de Dumnezeu, cinstite părinte Ştefan. Pentru aceasta, acum, după vrednicie, pe tine te lăudăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Arătatu-te-ai cu curăţia, Stăpână, ca şi crinul în mijlocul spinilor, strălucind cu strălucirile Fecioriei Tale, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pururea prea cinstită.

Irmosul: Înflorit-a pustiul ca şi crinul, Doamne, Biserica păgânilor cea stearpă prin venirea Ta, întru care s-a întărit inima mea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu Însuţi, Domnul, Te-ai Întrupat şi m-ai mântuit pe mine, tot omul. Pentru aceasta, cântăm Tie: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tu, Sfinte prea cuvioase Ştefan, te-ai făcut cunună sihaştrilor, fiind împodobit nu cu piatră de mult preţ, ci cu virtutea; că te-ai arătat cu adevărat, fericite, locaş al lui Dumnezeu, cu har dăruit.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cinstit-ai purtătorule de Dumnezeu înţelepciunea cea dumnezeiască; că aceasta te-a luminat pe tine cu cununile harurilor ei, pricinuindu-ţi mărirea cea veşnică, părinte pururea pomenite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu toate mişcările inimii ai poftit dorinţa cea din urmă, părăsind dulceaţa lumii; şi după dorirea ta ai şi aflat desfătare potrivită, prea fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Rodul morţii mi-a adus Eva, iar tu, prea curată, născând Viaţa cea ipostatică, iarăşi m-ai înviat. Pentru aceasta, cânt ţie: Mărire Naşterii tale, Stăpână!

Cântarea a 5-a

Irmos: Mijlocitor Te-ai făcut lui Dumnezeu şi oamenilor, Hristoase Dumnezeule. Că prin Tine, Stăpâne, am aflat izbăvirea din noaptea necunoştinţei către Părintele Tău, începătorul luminii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pomenirea patimilor, cu dragostea nepătimirii ai stins-o, purtătorule de Dumnezeu, Sfinte Ştefan, şi cu gândurile şi cu faptele ai luminat toată starea sufletului.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cuget curat ai vorbit prin scripturile Duhului, de Dumnezeu grăitorule, părinte Ştefan şi ai adunat bogăţia gândirii şi a faptei, gânditorule de Dumnezeu, părinte cuvioase.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cercetând adâncul înţelepciunii, cuvioase Ştefan şi aflându-L, ai cuprins cât este de trebuinţă; şi prin osteneli, ai câştigat mărgăritarul cel de mult preţ al cunoştinţei, prea fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Iată ai luat în pântece Născătoare de Dumnezeu prea curată, pe Hristos Dumnezeu, mai presus de cuvânt, precum Isaia a grăit mai înainte şi L-ai născut mai presus de fire.

Cântarea a 6-a

Irmos: În adâncul greşelilor...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-ai, părinte Ştefan, luminător al lumii prea luminat, luminând cu strălucirea cuvântului, pe cei ce aleargă către tine cu credinţă şi cu dragoste.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu fericire ţi-ai petrecut viaţa, că, închizându-ţi simţirile, ai ieşit afară din tulburarea lumii şi cu Dumnezeu ai vorbit, Sfinte Ştefan.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cât este de bună, cât este de frumoasă cununa ta, cu care te-ai încununat acum, prea înţelepte Ştefan, fiind încununat cu virtuţile şi împărăţind peste patimi, prea alesule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mai presus de fire ai născut Fecioară şi eşti în veci Fecioară, arătând semnele Dumnezeirii celei Adevărate, a Fiului şi Dumnezeului tău.

Irmosul: În adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat: din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hris-toase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Sădit-ai raiul virtuţilor şi l-ai udat cu curgerile lacrimilor tale, ca cel ce ai dobândit lemnul Vieţii, prea mărite; izbăveşte cu rugăciunile tale din stricăciune turma ta, păzeşte de asuprire pe cei ce te cinstesc pe tine cu căldură. Că pe tine, înţelepte, folositor prea mare toţi cu credinţă şi cu dragoste te-am agonisit.

Cântarea a 7-a

Irmos: Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui păgân, înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos, Cel ce bine este cuvântat şi Preaslăvit, a întins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cuvintele dogmelor tale, cuvioase, aromează, luminându-se cu darul Duhului; că cinstind o Dumnezeire în Trei Feţe şi lăudând Întruparea Cuvântului, ne umpli pe noi de bun miros, întru tot fericite.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiindu-ţi viaţa asemenea cu cuvântul, părinte, ţi-a pricinuit ţie cunună îndoită, prea fericite; că te-a făcut organ al înţelepciunii, părinte prea cinstite, cântând Ziditorului tău: Binecuvântat eşti şi Prea mărit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cuvântul tău este cu sare potrivit, viaţa ta s-a arătat luminată cu harul, prea fericite dumnezeiescule Ştefan; pentru aceea ai locuit în Locaşurile cele de sus veselindute, stând acum înaintea lui Hristos cu îndrăzneală.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Îndreptând viaţa mea, Preacurată, povăţuieşte-mă către Limanul cel cu totul lin, ca una ce ai născut pe Dumnezeu, izvorul binelui, Cel ce dă tuturor credincioşilor bunătatea nestricăciunii.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuptorul cel cu foc...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cunună împodobită a pus pe creştetul tău Dătătorul de viaţă Hristos, Sfinte prea cuvioase părinte Ştefan, cel cu numele de cunună; că te-ai încuviinţat prin fapte şi te-ai arătat cu socotinţă, cântând: prea înălţaţi toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Pe mucenicii lui Hristos i-ai lăudat, gânditorule de Dumnezeu şi cetele sfinţilor şi împreună cu ei te-ai sălăşluit, umplându-te de veselie şi de dumnezeiasca desfătare şi cântând: prea înălţaţi toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Gândul cel fără de patimă, în pântecele tău se uneşte cu gândul cel omenesc, Preacurată şi prin zămislirea Trupului s-a făcut sub vreme Cel mai înainte de veci. Pentru aceasta, cu credinţă şi cu dragoste te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Domnul întru toţi vecii.

Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon, lucrările şi-a despărţit cu dumnezeiasca poruncă, pe haldei arzând. Şi a răcorit pe credincioşii care cântau: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Fiul Părintelui Celui fără de...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prea cinstite Ştefan, cel ce te îndulceşti acum curat şi ai dobândit desfătarea cea mai presus de gând, unde adunările Sfinţilor dănţuiesc, împrejurul lui Dumnezeu, fericite, fiind mijlocitor, trage către tine pe cei ce aleargă la ajutorul tău.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ştefan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mutatu-te-ai vesel către culmea celor dorite, către Însuşi Cel cu adevărat fericit, către frumuseţea cea în totul aleasă, către Viaţa cea cu adevărat neîmbătrânită, către Lumina cea Neînserată, purtătorule de Dumnezeu, părinte Ştefan.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca soarele ai strălucit în cetele călugărilor, fiind sfinţit din pruncie şi împrăştiind virtuţile vieţuirii tale ca nişte raze, prea dulce Ştefan, purtătorule de Dumnezeu părinte cuvioase.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cunoscându-te de departe proorocul, prin ochii cei mai înainte văzători, de tine a grăit mai înainte, că vei fi Maică, Făcătorului tuturor şi Stăpânului. Pentru aceasta, te mărim pe tine, întru tot lăudată, Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul: Fiul Părintelui Celui fără de început, Dumnezeu şi Domnul, întrupându-Se din Fecioară S-a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate şi să adune cele risipite. Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu cea prea lăudată o slăvim.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Înviat-ai din morţi...

Făcându-ţi sufletul locaş luminos al Sfântului Duh, părinte cuvioase, ai avut înăuntru negrăit pe Împăratul Hristos şi Domnul; aflat-ai bogăţie de minuni şi împărţi lumii harul cel îmbelşugat. Pentru aceea păzeşte de primejdii şi de stricăciune, pe toţi cei ce te laudă pe tine.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Înviat-ai din morţi...

Fecioară Marie, mărirea îngerilor, tu, frumuseţea cea veselitoare şi podoaba pământenilor, dăruieşte iertare de păcate, celor ce te laudă pe tine; milostiveşte-te spre robii tăi, că tu eşti scăparea celor deznădăjduiţi, prea curată şi cu adevărat eşti tare solitoare oamenilor.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Înviat-ai din morţi...

Mieluşeaua cea curată, văzând pe Mieluşelul şi Păstorul spânzurat pe Cruce, striga: Fiul meu, ce este această vedere străină şi neaşteptată? Cum se osândeşte Viaţa la moarte, asemenea cu oamenii? Dar te scoală din morţi a treia zi precum ai zis, ca, bucurându-mă, să Te măresc pe Tine.

Imnografie

Condacul Sfântului cuvios Ştefan Savaitul - 13 iulie: Cercând adâncimea înţelepciunii, Sfinte Ştefan, te-ai învrednicit a o câştiga după bună plăcere. Şi prin dureri ai dobândit piatra cea de mult preţ a înţelepciunii, prea fericite.

Condacul Sfântului cuvios Ştefan Savaitul, făcătorul de canoane - 28 octombrie: Sădit-ai Raiul virtuţilor şi l-ai udat cu curgerile lacrimilor tale, ca cel ce ai dobândit Lemnul Vieţii, prea mărite; izbăveşte cu rugăciunile tale din stricăciune turma ta, păzeşte de asuprire pe cei ce te cinstesc pe tine cu căldură. Că pe tine, înţelepte, folositor prea mare toţi cu credinţă şi cu dragoste te-am agonisit.

Troparul Sfântului cuvios Ştefan Savaitul, făcătorul de canoane - 28 octombrie: Îndreptătorule al Ortodoxiei, învăţătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu şi al curăţiei şi luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată Sfinte părinte Ştefan, înţelepte, cu învăţăturile tale pe toţi i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Vieţile Sfinţilor - Cuviosul Ştefan Savaitul (13 iulie)

Viaţa cuviosului Ştefan nu am aflat-o scrisă nicăieri, însă suntem încredinţaţi, din slujba lui scrisă în Minei, că s-a făcut monah din tînăra lui vârstă şi cu faptele lui cele bune a strălucit ca o rază în adunările monahiceşti, păzindu-şi curăţia trupului său. Şi prin dorirea cea mare, urmând purtătorului de Dumnezeu Sava, s-a făcut ucenic al său. Astfel, după moartea aceluia, s-a făcut următor ales şi, cercând adâncul înţelepciunii, s-a nevoit împotriva hulitorilor eretici. Deci, bineplăcând lui Dumnezeu, s-a mutat la El şi s-a numărat în ceata cuvioşilor.

Sfântul cuvios Ştefan Savaitul - Viaţa

Cuviosul Ştefan Savaitul - I se spune „Savaitul” deoarece s-a călugărit din tinereţe în vestita Mănăstire Sfântul Sava din Palestina. Pentru viaţa sa duhovnicească îmbunătăţită a fost învrednicit cu treapta arhieriei.

Bunul Dumnezeu l-a învrednicit cu darul tămăduirilor. Astfel, a vindecat prin rugăciune o fecioară stăpânită de diavol; îmblânzea animalele sălbatice şi prin lovirea cu toiagul în piatră a făcut să iasă apă, pentru ca unul din ucenicii lui să-şi potolească setea.

A trecut cu pace la Domnul.

Sinaxar - Sfântul cuvios Ștefan Savaitul - 13 iulie

https://www.trinitas.tv/sfantul-cuvios-stefan-savaitul-13-iulie/

***

Sfântul Ștefan Savaitul se numește așa pentru că a fost un monah nevoitor al Mânăstirii Sfântului Sava din Palestina.

Ștefan s-a născut într-un sat palestinian din apropierea Ascalonului. Tatăl său se numea Chiric, iar mama Serghia. A rămas orfan de la o vârstă fragedă, moment în care Zaharia, un unchi de-al său, monah din Lavra Sfântului Sava, l-a luat în grijă. A început astfel să trăiască în mânăstire de la vârsta de nouă ani. A stat cu râvnă sub ascultarea și îndrumarea lui Zaharia, iar la vremea potrivită acesta l-a călugărit.

Cincisprezece ani a stat împreună cu unchiul său până când acesta a părăsit mânăstirea fiind ales stareț la mânăstirile Castellion și Spelaion.

Sfântul Ștefan a rămas la Mânăstire făcând ascultări diferite. A fost brutar, a primit oaspeți la arhondaric, adică la chiliile dedicate primirii vizitatorilor, iar la timpul potrivit a fost hirotonit diacon fiind vreme de patru ani canonarh în timpul slujbelor.

Sporind în viața duhovnicească a ales să se nevoiască mai intens trăind vreme de cinci ani zăvorât în chilie, ieșind doar sâmbăta și duminica să meargă la Sfânta Biserică. După acești cinci ani a ieșit în pustie unde a trăit în sfânta singurătate până la sfârșitul vieții sale. A murit la vârsta de 69 de ani în anul 794.

Acest sfânt al Bisericii, plin de har și binecuvântare a avut darul de a tămădui pe cei care îi cereau ajutorul, de aceea Sfântul Ștefan a mai fost numit Taumaturgul.

Trebuie făcută diferența între Sfântul Ștefan savaitul taumaturgul și un alt Sfânt Ștefan Savaitul care era nepotul Sfântului Ioan Damaschin. Ștefan acesta din urmă, era grec de origine și i se mai spunea poetul pentru că a compus versuri. El a murit treisprezece ani mai târziu, după anul 807.

Descoperirea în cel de-al optsprezecelea secol a unui manuscris grecesc cu viața Sfântul Ștefan savaitul și taumaturgul scris de un ucenic al său Leontie, confirmat de câteva fragmente în georgiană și alte două manuscrise arabe, ne-a dat posibilitatea să distingem între acești doi Sfinți savaiți omonimi.

Vocații diferite, daruri duhovnicești diferite, exemple diferite și în același timp dimpreună sfinți, Biserica i-a prăznuit împreună atât azi, cât și pe 28 octombrie.

Calendar Ortodox - Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil; Sfântul cuvios Ştefan Savaitul

Sfântul Arhanghel Gavriil este cel care a adus Sfintei Fecioare Maria, Vestea cea Bună a mântuirii.

Tot el a tălmăcit proorocului Daniil vedeniile minunate, s-a arătat dreptei Ana înştiinţând-o că va naşte pe Maica Domnului nostru Iisus Hristos şi a fost păzitorul Sfintei Fecioare Maria pe când se afla în templu.

S-a arătat şi preotului Zaharia vestindu-i naşterea Sfântului Ioan Botezătorul, le-a vestit păstorilor la Betleem marea bucurie a Naşterii Domnului şi s-a arătat Mântuitorului Hristos în Grădina Ghetsimani înainte de Patima Sa cea de bunăvoie.

Tot el s-a arătat femeilor mironosiţe în ziua Învierii Domnului şi Sfintei Fecioare Maria pe când se ruga în Muntele Eleonului, vestindu-i apropierea cinstitei Adormiri.

Arhanghelul Gavriil, al cărui nume înseamnă „puterea lui Dumnezeu”, mai este pomenit în 8 noiembrie, de Soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, dar şi în ziua de după Buna Vestire (26 martie).

Pomenirea de astăzi se datorează sfinţirii bisericii din Constantinopol, din secolul al IX-lea, cu hramul Arhanghelului Gavriil.

***

Cuviosul Ştefan Savaitul - s-a călugărit din tinereţe în vestita Mănăstire Sfântul Sava din Palestina. Pentru viaţa sa duhovnicească îmbunătăţită a fost învrednicit cu treapta arhieriei.

Bunul Dumnezeu l-a înzestrat cu darul tămăduirilor. Astfel, a vindecat prin rugăciune o fecioară stăpânită de diavol; îmblânzea animalele sălbatice şi prin lovirea cu toiagul în piatră a făcut să iasă apă, pentru ca unul din ucenicii lui să-şi potolească setea.

A trecut cu pace la Domnul.

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida din 13 iulie

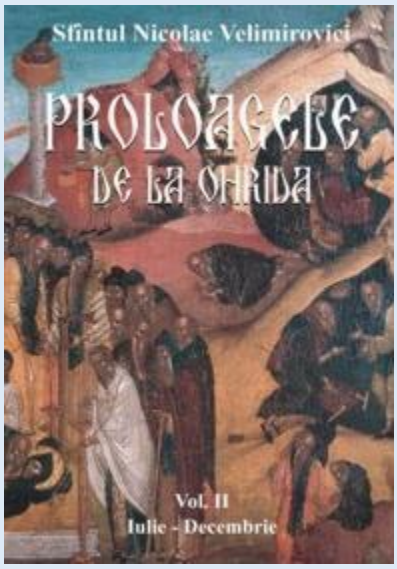

Pomenirea Soborului Sfântului Arhanghel Gavriil

Acest Sfânt Arhanghel al lui Dumnezeu se pomeneşte în ziua a douăzeci şi şasea a lunii martie. Astăzi însă facem prăznuire de toate minunile de el lucrate de-a lungul istoriei mântuirii.

Se crede că acest sfânt şi luminat praznic s-a întemeiat mai întâi în Sfântul Munte Athos în veacul al nouălea, în timpul domniei împăraţilor Vasile şi Constantin porfirogenetul şi al Patriarhului Nicolae Hrisoverghes, şi a fost determinat de arătarea Sfântului Arhanghel Gavriil la o chilie de lângă Karyes, unde arhanghelul a scris cu degetul lui pe o tăbliţă de piatră cântarea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu *Cuvine-se cu adevărat.*

Odată cu această întâmplare se mai pomenesc şi toate celelalte minuni ale Sfântului Arhanghel Gavriil:

- *venirea lui la Moise pe când păştea turmele socrului lui, Ietro, când i-a descoperit acestui mare ales al lui Dumnezeu cele despre facerea lumii şi toate celelalte pe care Moise le-a însemnat în Cartea Facerii;*
- *venirea lui la Prorocul Daniil, întru care i-a descoperit acestuia taina împărăţiei celei viitoare şi venirea Mântuitorului;*
- *venirea lui la Sfânta Ana şi făgăduinţa că va da naştere unei fiice, celei preabinecuvîntate şi Preacurate Fecioare Maria;*
- *multele lui veniri la Preacurata Stăpâna noastră Fecioara Maria pe când vieţuia în Templul de la Ierusalim;*

- *venirea lui la marele Preot Zaharia, cu vestirea naşterii înaintemergătorului Ioan, pomenindu-se aici şi pedeapsa pe care i-a dat-o lui Zaharia, de a rămâne mut pentru că nu a crezut cele spuse de el;*
- *venirea lui din nou la Fecioara care acum se afla în Nazaret, aducându-i vestirea cea minunată de la Bunavestire, cum că îl va naşte cu trup pe Stăpânul Domnul şi Dumnezeul Iisus Hristos;*
- *venirea lui la dreptul Iosif;*
- *venirea lui înaintea păstorilor din jurul Betleemului;*
- *venirea lui la Domnul însuşi în Grădina Ghetsimani, când L-a întărit pe El, ca pe un om, mai înainte de Patima Lui;*
- *venirea lui la femeile mironosiţe*

şi multe alte tainice înfăţişări şi minuni ale lui.

Pomenirea Sfântului Iulian, episcopul cetăţii Cenomanis [Le Mans] din Galia [Franţa de azi]

Unii cred că acest Sfânt nu este altul decât Simon cel lepros, care a fost vindecat de Domnul.

Sfântul Apostol Petru 1-a sfinţit pe acest Simon episcop şi 1-a trimis la păgânii din Galia, unde Sfântul Iulian a îndurat toate cumplitele urgii de la acei păgâni, dar a izbutit să aducă şi pe mulţi la Hristos, făcându-i din păgâni, robi ai lui Dumnezeu.

Când a botezat pe căpetenia Defenson, mulţi dintre supuşii acestuia au îmbrăţişat şi ei Sfânta credinţă. Prin harul lui Dumnezeu, el a făcut şi multe minuni: el a vindecat bolnavii, a scos afară demonii din oameni şi a înviat morţii.

El şi-a sfârşit viaţa cu pace şi la ceasul ieşirii lui, s-a arătat înaintea Prinţului Defenson în plină zi, pe când acesta şedea la masă.

Pomenirea Sfântului Ştefan de la Mânăstirea Sfântului Sava [Savaitul]

Acest Sfânt Ştefan era văr primar cu Sfântul Ioan Damaschinul. El bine s-a nevoit întru monahiceştile lupte în Mânăstirea Sfântului Sava cel sfinţit, pentru care s-a şi numit «Savaitul».

El a fost un mare următor şi propovăduitor al vieţii Sfântului Sava şi o făclie luminoasă tuturor monahilor din Palestina.

El s-a odihnit în Domnul la anul 794, întru al şaizeci şi nouălea an al vieţii sale.

Pomenirea Sfintei cuvioase Sara

Tânără fecioară fiind, Sara s-a retras întru pustniceştile nevoinţe, luptându-se monahiceşte timp de şaizeci de ani pe malurile râului Nil, nu departe de Alexandria.

Prin exemplul vieţii ei ea a atras multe femei la viaţa monahală.

Ea s-a odihnit în Domnul la anul 370.

Cântare de laudă la Sfântul Iulian

Pe când sufletul Sfântului Iulian
Această lume părăsea,
Iubitul lui fiu duhovnicesc,
Prinţul Defenson,
Cu nobilii lui la masă şedea,
La mijlocul zilei.

Prinţul uimit priveşte
La vederea cea neaşteptată a ochilor lui:
Iată Iulian duhovnicescul părinte
În mijlocul sălii se-arată,
îmbrăcat într-un strai ca de foc,
Cu totul de aur,
Ca şi un episcop într-a Domnului Biserică.

Înconjurat este de lumină cerească.
Zâmbind faţa lui către Prinţul cată.

Cu el se află şi trei diaconi,
De strălucire plini,
Ce în mâinile lor albe ţin lumânări.

Apoi cereasca vedenie nevăzută se face.
Prinţul uimit se ridică pe dată
Şi celor cu dânsul le zice grăbit:
«Iată eu pe Iulian, Părintele nostru,

văzut-am acum!
Pe Sfântul, pe al nostru botezător!
Oare este cu putinţă ca el
ăst pământ să-l fi lăsat,
Şi la Ceruri să se fi sălăşluit?»

Prinţul la drum porneşte degrabă,
întins tropotind spre casa lui Iulian.
Ajungând acolo el află
Că Sfântul în Cereasca împărăţie
Deja s-a sălăşluit.

Cugetare

Omul împodobeşte straiele cele simple, cele scumpe şi somptuoase însă, îl împodobesc ele pe el. Hainele simple atrag atenţia asupra omului, în timp ce hainele cele scumpe atrag atenţia asupra lor.

Patima pentru hainele de lux secătuieşte de vlagă şi usucă cu totul sufletul omului. Acesta este adevăratul motiv pentru care Biserica a oprit întotdeauna hainele cele extravagant de scumpe, recomandând întotdeauna cu tărie simplitatea.

Printre nenumăraţii Sfinţi creştini, nu se află nici măcar unul care să fi aflat în hainele cele scumpe ajutor pentru mântuire şi sfinţenie. Mulţi regi şi împăraţi înţelepţi şi mari, nu doar creştini, ci şi păgâni, au iubit simplitatea îmbrăcăminţii.

Astfel, se zice că împăratul Augustus Octavius, în timpul împărăţiei căruia S-a născut Mântuitorul, purta doar haine simple, ţesute de propria lui soţie sau de fiica sau de sora lui.

Se spune despre Regele Carol al cincilea că purta haine atât de simple, încât de multe ori până şi cei mai de pe urmă supuşi ai lui erau îmbrăcaţi mai bine decât el.

Un bărbat odată 1-a invitat pe ilustrul general grec Filopomenes la masă. Filopomenes nu mai acceptase niciodată până atunci o invitaţie la masă în casa unui particular şi de aceea a sosit un pic mai devreme. Gazda încă nu sosise, dar soţia gazdei, necunocându-l personal pe marele Filopomen şi văzându-l îmbrăcat în haine atât de simple, s-a gândit că acesta este sluga pe care generalul a trimis-o mai înaintea lui ca să-i anunţe soţului ei sosirea stăpânului. Gândind aşa, ea i-a poruncit părutei slugi să meargă afară şi să crape nişte lemne.

Filopomenes s-a dus cu bucurie şi a început să crape buştenii cu toporul. Când a sosit gazda şi l-a văzut pe marele general pregătind lemne pentru foc ca o slugă, s-a înspăimântat şi l-a întrebat: "Cine a cutezat să-l coboare pe stăpânul meu până la o asemenea muncă?"

La această întrebare generalul a răspuns liniştit: "Hainele mele."

Luare aminte

Să luăm aminte la marea şi prea marea răbdare a lui Dumnezeu către poporul evreu cel necredincios şi la meritata lor pedeapsă (Numerii 14):

- *La cum Domnul a lucrat mari şi nenumărate minuni înaintea ochilor lui Israel, dar ei au rămas îndărătnici în necredinţa lor şi au cârtit împotriva lui Moise;*
- *La cum Dumnezeu i-a pedepsit, făcându-i să rătăcească timp de patruzeci de ani prin pustie şi lăsându-i să piară acolo cu toţii, în afară de Iosua fiul lui Nun şi de Caleb;*
- *La cum şi unii dintre noi pier în pustia desfrâului, ne mai ajungând niciodată la pământul în care curge lapte şi miere şi care este Împărăţia Cerurilor.*

Predică despre trebuinţa neapărată a trezviei în lupta contra diavolului

Fiţi treji, privegheaţi. potrivnicul vostru, diavolul, umblă, răcnind ca un leu, căutând pe cine să înghită (I Petru 5: 8).

Monahismul ortodox a socotit întotdeauna că trezvia şi dreapta socoteală constituie esenţa luptei ascetice. Duhul trebuie să fie pururi treaz, spre a putea simţi de departe pericolul şi pururea plin de discernământ şi de dreaptă socoteală, spre a-şi da seama cu precizie din ce direcţie anume vine pericolul şi de la cine.

"Fii treaz, fiul meu, ca să nu calci pe şarpe, ca să nu cazi în groapă, ca să nu te întâmpine lupul, ca să nu te îneci în adâncuri, ca să nu rătăceşti de la calea cea dreaptă şi să te pierzi în hăţişuri!" Aşa îşi sfătuieşte pururi maica pe fiul ei, temându-se pentru viaţa trupului lui.

Cu şi mai mare grijă îşi sfătuieşte şi Maica Biserică fiii, temându-se pentru viaţa cea veşnică a sufletelor lor. De aceea, copii, *fiţi treji, privegheaţi.* Potrivnicul vostru cel vechi, diavolul, niciodată nu doarme, nici se odihneşte, ci pururea, ca un leu sălbatic şi flămând, umblă şi răcneşte căutând pe cine să înghită. *Fiţi treji, privegheaţi,* căci voi sunteţi ca nişte mieluşei, iar el este ca un leu.

Când oile simt putoarea grea a lupului, ele aleargă şi se îngrămădesc în jurul păstorului lor. *Privegheaţi* şi veţi simţi şi voi duhoarea încă şi mai grea a demonilor care vă dau târcoale, dar fug de îndată ce scăpaţi la acoperământul Sfântului Păstor, Hristos Domnul şi Dumnezeul nostru.

Veţi simţi reaua duhoare a diavolului care vă vine de la gândurile voastre, de la simţirile voastre, de la intenţiile voastre şi de la poftele cele trupeşti ale voastre.

Toate câte le gândiţi, închipuiţi, simţiţi, intenţionaţi sau poftiţi împotriva lui Hristos şi a Legii lui Hristos, să cunoaşteţi că sunt capcane ale diavolului şi reaua lui duhoare. Să cunoaşteţi aceasta şi să fugiţi la Păstorul vostru, aţintindu-vă mintea întreagă, inima, sufletul şi trupul la El.

O, Stăpâne Iisuse Hristoase, Cela Ce eşti Păstorul nostru pururea Priveghetor, trezeşte-ne pe noi şi ne luminează în tot ceasul, ca nu cumva să năvălească duşmanul pe negândite asupra noastră şi să ne înghită, Căci Ţie se cuvine toată slava şi mulţumita în veci. Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului Ştefan, savaitul (28 octombrie)

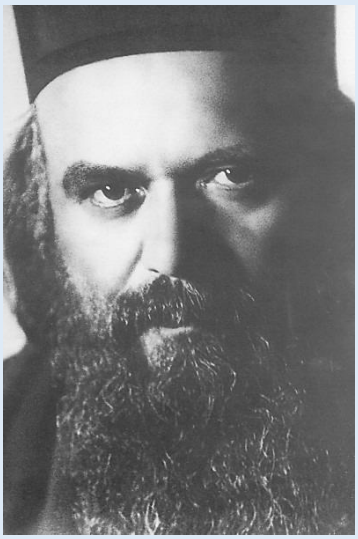

El a fost alcătuitor de multe canoane minunate, închinate sfinţilor. El s-a nevoit întru călugăreştile nevoinţe în Mânăstirea Sfântului Sava cel sfinţit. El a fost mai apoi sfinţit arhiereu, săvârşindu-se cu pace la anul 807.

Pr. Silviu Cluci - Mănăstirea Sfântului Sava cel sfinţit

Sfânta şi cinstita Lavră a Sfântului Părinte Sava cel sfinţit, aflată în Pustiul Iudeii, a fost întemeiată de Sfântul Sava cel sfinţit în anul 483.

Sfântul Sava s-a aşezat aici în anul 478, săpându-şi în stâncă o chilie, în peretele abrupt din stânga defileului Pârâului Cedrilor. După cinci ani, în jurul Sfântului Sava, şaptezeci de monahi şi-au săpat chilii în stânca pe stânga Văii Cedronului, pe o distanţă de peste doi kilometri în jurul peşterii Sfântului. Nu după mult timp, Sfântul Sava şi ucenicii săi s-au mutat pe partea vestică a prăpastiei, unde s-a format mănăstirea pe care şi-a extins-o după nevoie.

La începutul secolului al VI-lea, în Mănăstirea Sfântului Sava trăiau 150 de monahi cu viaţă de obşte şi şaptezeci cu viaţă anahoretică, iar lăcaşul se numea şi „Marea Lavră”. Duminica şi de sărbători, slujbele se făceau în comun, iar monahii se împărtăşeau cu Trupul şi Sângele Domnului.

Sub conducerea Sfântului Sava, Marea Lavră a fost bastionul principal în faţa asaltului ereziei monofizite, între anii 512 şi 516, iar succesorul Sfântului Sava la

conducerea mănăstirii - Sfântului Ioan Savaitul - a luptat împotriva ereziei origeniste.

În anul 614, în ziua de 16 mai, sunt uciși cu sabia 44 de părinți savaiți de către perșii conduși de Chrosroe, după invadarea Palestinei, care se află sub stăpânirea Imperiului Bizantin.

Reorganizarea Marii Lavre în timpul patriarhului Modest, după cucerirea arabă, a fost urmată de o perioadă de înflorire, între anii 614 și 843, numită chiar „epoca de aur". Contribuția Sfintei Lavre atinge apogeul odată cu lupta pentru apărarea sfintelor icoane a Sfinților Ioan Damaschin, Mihail Sincelul, Teofan Zăvorâtul și Teodor al Edessei.

În secolul al XII-lea, împăratul Manuil Comnenul reface biserica principală și pictura acesteia. Mai apoi, în timpul ocupației cruciate, moaștele Sfântului Sava sunt duse la Veneția.

În anul 1187, Cruciații sunt învinși de mamelucii lui Salaadin în bătălia de la Hatin. Venirea mamelucilor a debutat cu uciderea călugărilor și distrugerea parțială a clădirilor (biserica și mormântul Sfântului Sava au fost cruțate). Dar Lavra a continuat viața duhovnicească și rugăciunea către Dumnezeu.

La mijlocul secolului al XIV-lea s-au refăcut katholikonul și mormântul Sfântului Sava, prin grija împăratului Ioan Cantacuzino.

Un nou val de încercări pentru mănăstire a avut loc odată cu intrarea turcilor otomani în Palestina, în timpul sultanului Selim I (1517), când au fost uciși câțiva monahi savaiți care mai rămăseseră în mănăstire.

Sub stăpânirea otomană, între 1533 și 1735, Mănăstirea Sfântul Sava a primit firmane de protecție - peste treizeci la număr, de la sultani succedați la Înalta Poartă, prin care se aprobau diverse solicitări precum refacerea unor clădiri ale Lavrei, scutiri de biruri și protejarea drepturilor obștii monahale.

În anul 1540, Egumenul Ioachim Valahul, împreună cu cincizeci de monahi se așează în mănăstirea părăsită, iar în anul 1625 patriarhul Teofan al III-lea al Ierusalimului răscumpără mănăstirea de la creditori. În perioada 1667-1686, mănăstirea este refăcută în întregime de patriarhii Nectarie și Dositei al II-lea.

Aspectul de astăzi al Lavrei se datorează construcţiilor care s-au făcut în timpul păstoririi stareţului Ioasaf Cretanul (1843-1874).

Lavra Sfântului Sava a fost mai protejată de schimbările politice neîncetate în Orientul Mijlociu, de la sfârşitul secolului al XIX-lea şi în timpul secolului XX, iar viaţa monahală urmează tradiţia.

Un eveniment foarte important din viaţa contemporană a mănăstirii a avut loc pe 10 octombrie 1965, când Papa Paul VI a înapoiat Patriarhiei Ierusalimului cinstitele moaşte ale Sfântului Sava cel sfinţit.

Marea Lavra a Sfântului Sava din Pustiul Iudeii - galerie foto
https://doxologia.ro/imagine/marea-lavra-sfantului-sava-din-pustiul-iudeii-galerie-foto

Marea Lavră a Sfântului Sava din Pustiul Iudeii - galerie foto

©doxologia.ro

©doxologia.ro

©doxologia.ro

©doxologia.ro

©doxologia.ro

©doxologia.ro

©doxologia.ro

©doxologia.ro

©doxologia.ro

©doxologia.ro

Ο ΤΑΦΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΑΒΒΑ
©doxologia.ro

©doxologia.ro

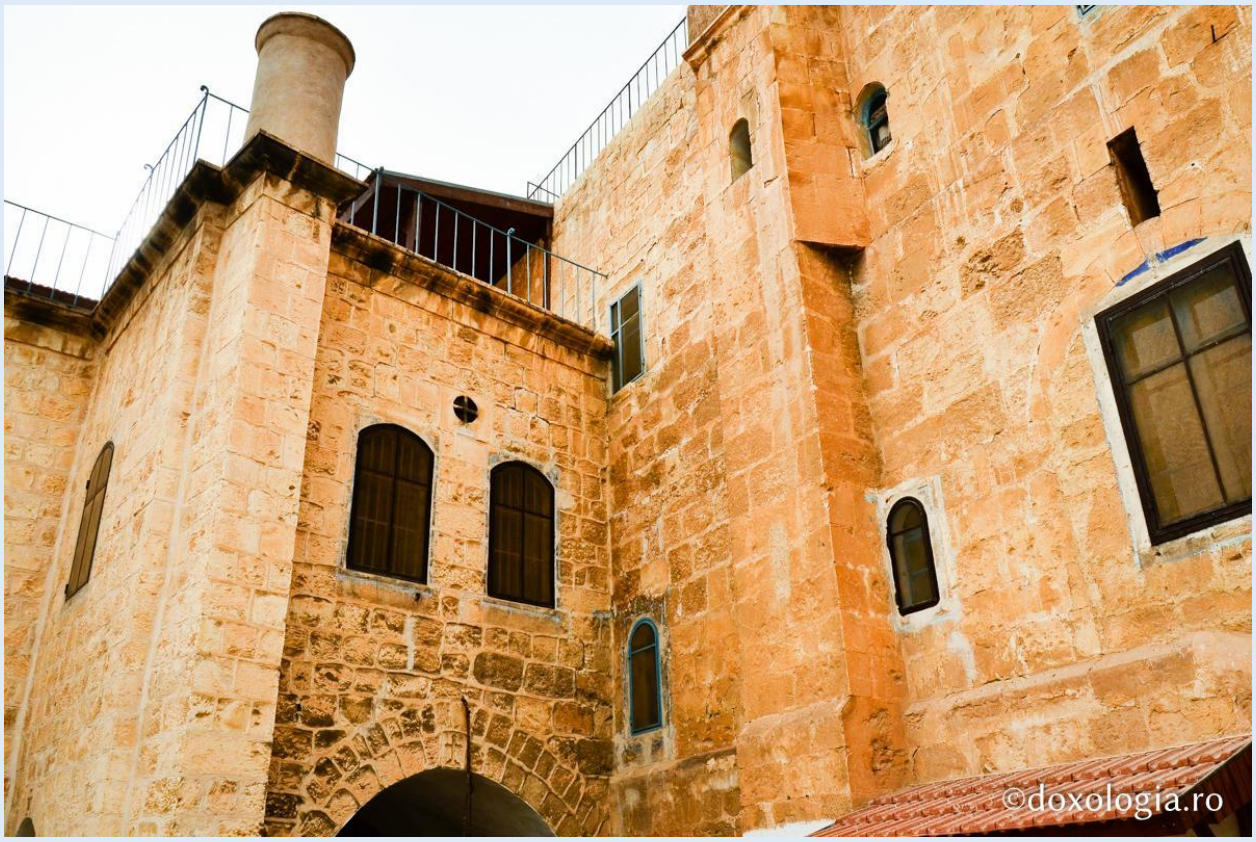
©doxologia.ro

©doxologia.ro

Icoane

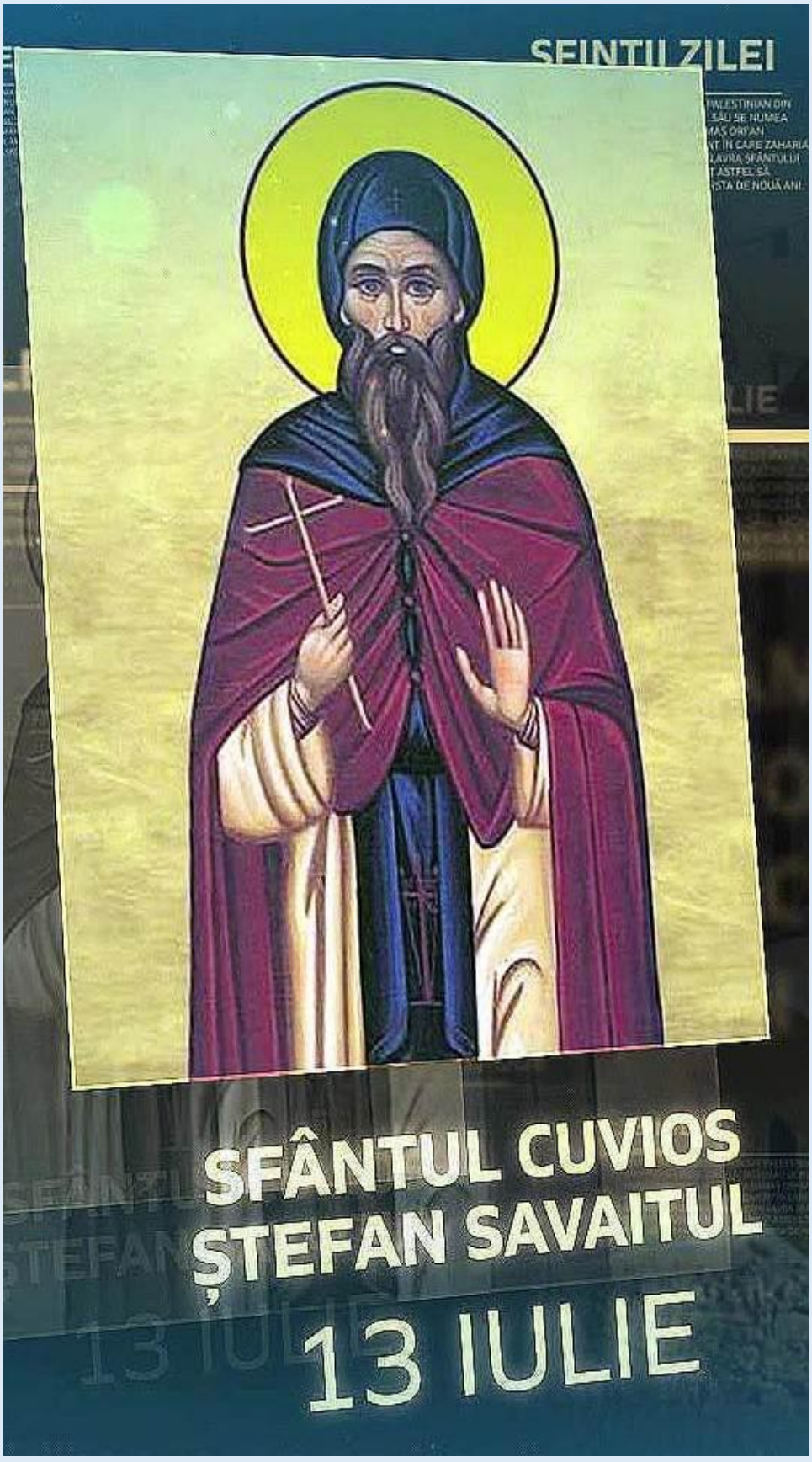
SFINȚII ZILEI
SFÂNTUL CUVIOS
ȘTEFAN SAVAITUL
13 IULIE

Ὁ ἈΡ ΓΑΒΡΙΗΛ
Ὁ ἅΓΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ὁ ΣΑΒΒΑΪΤΗΣ
ΗΑΓΙΑ ΣΑΡΡΑ
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΑΠΙΟΥ

13 iulie

Troparul Sfântului Cuvios Ştefan Savaitul, făcătorul de canoane
13 Iulie - Glasul 8
Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu şi al curăției şi luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată Sfinte Părinte Ştefan, înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sfântului Cuvios Ştefan Savaitul, făcătorul de canoane
13 Iulie - Glasul 8
Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu şi al curăției şi luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată Sfinte Părinte Ştefan, înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Bucură-te, Sfinte Ştefan, savaitul!